

[1997 சனவரி 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு)
நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: படித்தும் புரியவில்லை; படிக்காமலும்
புரியவில்லை என்கிறார்.

திரு. ஆர். சொக்கர்: உண்மையைத் தானே சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: திட்டம் வருகிறது என்று சொன்னால் என்ன
அர்த்தம்? இளிச்சவாயனா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவருடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து
இருக்கிறார். நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) ** என்ற வார்த்தையை
நான் அவைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுக்கிறேன். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: நீங்கள் எதற்காக நீக்குகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் நீக்குகிறேன்; அது என்னுடைய
உரிமை. நீங்கள் உட்காருங்கள். இன்னொரு உறுப்பினரைப் பார்த்து **
என்று நீங்கள் சொல்லக் கூடாது. அது உங்களைப்பற்றிச் சொன்னாலும்
நீக்குவேன்; நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: என்மேல் கோபமா? உங்களுக்குப் பிடித்தவர்கள்
மீது மட்டும் பிரியமாக இருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். அப்படி ஒன்றும்
கிடையாது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

பிற்பகல் 12-30

*மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள உரையின்மீது முப்பத்தெட்டு
உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே
வழங்கியிருக்கின்றார்கள். சற்றொப்ப பதினொரு மணி நேரம் விவாதம்
நடைபெற்றிருக்கின்றது. இந்த உறுப்பினர்களைக் கட்சிவாரியாக

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

எடுத்துக்கொண்டால், ஆளுங்கட்சி எந்த அளவுக்கு ஜனநாயக நிலைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து வரவேற்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

38 பேரில் பட்டியலிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமேயானால் நியமன உறுப்பினர் ஒருவர். ஆகவே அந்த ஒருவரும் பேசியிருக்கிறார். தேவேந்திரர் சங்கத்தின் சார்பில் ஒருவர், அவரும் பேசியிருக்கிறார். அகில இந்திய பார்வாண்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் இருவர், அதிலே ஒருவர் பேசியிருக்கின்றார். ஜனதா தளத்தின் சார்பில் ஒருவர், அவர் பேசியிருக்கின்றார். இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி-மார்க்சிஸ்ட், அந்தக் கட்சியின் சார்பில் ஒருவர், அவர் பேசியிருக்கிறார். பாரதீய ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஒருவர், அவர் பேசியிருக்கிறார். பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் நான்கு பேர், அதிலே இரண்டு பேர் பேசியிருக்கின்றார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான்கு பேர், அதிலே மூன்று பேர் பேசியிருக்கின்றார்கள். இந்திய தேசிய லீக்கின் சார்பில் 5 பேர், அதிலே 3 பேர் பேசியிருக்கின்றார்கள். இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 8 பேர், அதிலே 3 பேர் பேசியிருக்கின்றார்கள். தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸின் சார்பில் 39 பேர், அதில் 10 பேர் பேசியிருக்கின்றார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே 166 பேர், அதிலே 11 பேர்தான் பேசியிருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம், கடந்த காலங்களில் ஆளுங்கட்சிக்கே வாய்ப்புத் தரப்பட்ட நிலை இந்த மன்றத்திலே இருந்ததும், இன்றைக்கு எதிர்த்தரப்புக் கருத்துக்கள், தோழமைக் கட்சிகளின் கருத்துக்களைக் கேட்பதற்கு மிகுந்த அளவு வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது, அப்படித் தரப்படுவது, இந்த அரசு தன்னுடைய குறைகளை அகற்றி, நிறைவு செய்துகொள்வதற்காகவும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எல்லோருக்கும் இந்த மன்றத்திலே கருத்துக்களைக் கூறக் கூடிய உரிமைகளைத் தரவேண்டுமென்ற ஜனநாயகப் பண்பாட்டோடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த ஆளுநர் உரை இந்த மன்றத்தில் நடைபெறுகின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் நாம் மூன்று ஆளுநர்களை நினைவுகூர வேண்டிய, அவர்களைப் பற்றி முறையே, பேசவேண்டிய, அவர்கள் ஆற்றிய உரையைப் பற்றிக் கருத்துக்களைக் கூறவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கின்றோம். இந்த மன்றத்தில் இந்தத் தொடரை நாம் ஆரம்பிக்கும்பொழுதே, தமிழகத்திலே ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றிருந்து இந்தியாவினுடைய தலைசிறந்த தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கி, பல பொறுப்புக்களை

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

நிர்வாகத் திறனோடு ஆற்றி, மறைந்த சென்னா ரெட்டி அவர்களுக்கு நம்முடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தி அவருடைய புகழை இங்கே நாம் பேசியிருக்கின்றோம்.

அடுத்து, இந்த உரையை இங்கே ஆற்றியவர், ஆந்திரத்தினுடைய கவர்னராகவும், அதே நேரத்தில் இந்த மாநிலத்திற்கும் சேர்த்து தற்காலிகப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள கவர்னராகவும் விளங்கிய, இன்றைக்கு ஆந்திர மாநில கவர்னராக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற திரு. கிருஷ்ண காந்த் அவர்களுடைய உரை. திரு. கிருஷ்ண காந்த் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை விவாதிக்கின்ற நேரத்தில், 25ஆம் தேதி இந்த மாநிலத்திற்கு, ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு நிரந்தர கவர்னர் என்ற வகையில், செல்வி பாத்திமா பீவி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் முதலில் தன்னுடைய வாழ்க்கையை ஒரு முன்சீப் என்கின்ற அளவிலே தொடங்கி, பிறகு சப்-ஜட்ஜாக வளர்ந்து, மாவட்ட நீதிபதி என்ற அளவுக்கு உயர்ந்து, கேரள மாநிலத்தினுடைய உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக ஆகி, உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியின் பொறுப்பையும் ஏற்று, படிப்படியாக பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி, அறிவுத்திறன் ஆற்றல் இத்தனையும் வாய்ந்தவராக அவர்கள் இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே கவர்னராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, சிறுபன்மைச் சமுதாயத்தினுடைய பிரதிநிதியாக ஒரு கவர்னர், தமிழகத்திலே வருவது, அதிலும் ஒரு பெண் கவர்னர் தமிழகத்திற்கு வருவது இதுவே முதல் தடவை என்ற வகையில், நாமெல்லாம் பெருமையடைகிறோம், மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். அவர் கவர்னராக வருவதற்கு முன்புகூட, தேசிய மனித உரிமைக் கழகத்தின் உறுப்பினராக இருந்தவர் என்பதும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும், வாழ்த்துவதற்குரிய ஒன்றாகும். இந்த கவர்னர் உரை, நான் குறிப்பிட்ட இந்த மூன்று கவர்னர்களையும் பின்னிப்பிணைத்திருக்கின்ற ஒரு உரையாக இருந்ததை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்தாலே கவர்னர் உரை என்பது அந்த உரையை யார் ஆற்றுகிறார்களோ அவர்களுடைய உரை அல்ல, இது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை விளக்க ஏடு என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள இயலும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மீண்டும் 1996ஆம் ஆண்டு அமைந்த பிறகு ஏழு மாதங்களில் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி நிலைகளை நோக்கி நாம் சென்றிருக்கிறோம், தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை நமக்கு நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது.

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிற்பகல் 12-35

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தொழில் வளத்தில் தமிழகம் மேலும் முன்னேற வேண்டும் என்ற தங்களுடைய ஆசையைத் தெரிவித்து அதற்கான பல்வேறு கருத்துகளை எல்லாம் வெளியிட்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த ஏழு மாதங்களில் தொழில் வளர்ச்சியிலே இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். நேற்றைக்கு இங்கே பேசிய பசும் பொன் கிருட்டிணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பல யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடிய உயர்மட்டக் குழு ஒன்று இந்த ஆட்சியில் அறிவிக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அண்மையிலே அந்தக் குழுவினுடைய கூட்டம் நடைபெற்ற போது தொழில் முனைவோர்களைச் சந்தித்து நான் என்ன பேசினேன் என்பதை நினைவூட்டுவதும், நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே பதிவு செய்வதும் என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன். “தொழிலதிபர்கள் அவர்களுடைய குறைகளையும் வேண்டு கோள்களையும் உயர்நிலையில் நேரடியாகத் தெரிவிக்க, ஒரு முறையான அமைப்பு உருவாக்கப்படும்; முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்டு தொழில் வளர்ச்சி குறித்த உச்சநிலைக் குழு ஒன்று உருவாக்கப்படும், இதில் பல்வேறு வர்த்தகத் தொழில் அமைப்புகளின் நியமனதாரர்கள் 12 பேர்களும், அரசு நியமிக்கும் 6 முக்கியத் தொழிலதிபர்களும், பல்வேறு துறைகளின் அதிகாரிகளும் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்” என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்து இருந்தேன். அதன்படி கூட்டப்பட்ட கூட்டத்திலே நான் ஆற்றிய உரையிலே, “நம் மாநிலத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை படித்தவர்களின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமாகும். புதிய வேலை வாய்ப்புகளை அளித்து இப்பிரச்சினைக்கு நிலையானதோர் தீர்வு காண் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதுதான் மிகவும் அவசியமாகும். அதற்காக உறுதியான ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றி, தேவையான நடவடிக்கைகளை விரைவாக எடுக்க இந்த அரசு முனைந்துள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் தமிழக அரசின் ஈடுபாடற்ற தன்மையின் காரணமாக தமிழகத்தின் தொழில் முன்னேற்றத்திலே சுணக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கிறோம். தற்போது மீண்டும் வாய்ப்பு கிடைத்தபோது நம்முடைய முயற்சிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆவலோடு நான் இருக்கிறேன்.

அதனால்தான் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், இந்தியாவில் குடியிரா இந்தியர்கள், இந்திய நிறுவனங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறு தொழில்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

முனைவோர் மற்றும் சிறுதொழில் கைவினைஞர்கள் போன்ற அனைத்துத் தரப்பினரிடமிருந்தும் முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கும் தொழில் முதலீட்டாளர்களுக்கு சிரமத்தினை முற்றிலும் அகற்றும் பொருட்டு விதிகளையும், விதிமுறைகளையும் எளிமைப்படுத்தவும் இந்த அரசு விரும்புகிறது. முதலீட்டாளர்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டக்கூடிய ஒரு வெளிப்படையான-Transparent-நிர்வாகத்தை உறுதி செய்வதற்கான முடிவெடுத்ததும் இதற்காகத்தான், கடந்த 6, 7 மாதங்களில் தொழில் துறையிலே ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் மனதிற்கு நிறைவு தரக்கூடியதாக இருந்தாலும்கூட, மேலும் உற்சாகத்துடன் செயல்பட்டு, இந்தியாவிலேயே முதன்மையான இடத்திற்கு தமிழகத்தைக் கொண்டுவர உங்களுடைய ஒத்துழைப்பை வேண்டுகிறேன். அதற்கான ஆக்கப்பூர்வமான யோசனைகளை இன்றையதினம் நான் உங்களிடமிருந்து எதிர் நோக்கியிருக்கின்றேன்.

மாநிலங்கள் தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அதிகமான சில சலுகைகளை விரும்பத்தக்க வகையில் அளித்து தொழில் முனைவோர்களைக் கவர முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றன. அதேபோல, சில சலுகைகளைக் காட்டி தொழில் துறையில் முதலீடு செய்ய வைக்க முடியுமென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. தொழில் அதிபர்கள் புத்திசாலிகள், தொலைநோக்கு உள்ளவர்கள். ஏதோ சில ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் சலுகைகளை வைத்து தொழிலைத் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை. தொழில் அதிபர்களாகிய அவர்கள் அடிப்படை வசதிகள் அனைத்தும் உறுதியாய் இருக்க வேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறார்கள்.

இதைப் புரிந்து கொண்ட இந்த அரசு மின்சார வசதி, தண்ணீர் வசதி, போக்குவரத்து வசதி, செய்தித் தொடர்பு வசதி போன்ற சில அடிப்படை வசதிகள் ஏற்பாடு செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றது. நம் தொழிலாளர்கள் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள். சிக்கலான தொழில் நுட்பங்களை எளிதில் புரிந்து கொண்டு திறமையாகப் பணியாற்றி உற்பத்தியையும், உற்பத்தித் திறனையும் பெருக்குவதில் தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு ஈடு இணை யாரும் இல்லை.

பிற்பகல் 12-40

அடிப்படை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஓரளவுக்குத் திருப்திகரமான நிலையில் இருக்கிறோம்.

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அதேநேரத்தில் மின்சாரத் துறையிலே கடந்த, 4, 5 வருடங்களில் புதிய திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சாலைப் பராமரிப்பு முதலிய துறைகளிலும் உண்மையாக வேலை நடைபெறாத சூழ்நிலையில் நமது போக்குவரத்து வசதி மிகவும் தரம் குறைந்துவிட்டது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் சரி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. மேலும் நிலைமையைச் சீர் செய்ய பல தொழில் முனைவோர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, இந்த அரசு சில முக்கியமான முடிவுகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில் உங்களுடைய ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு பல புதிய தொழில்களை வடிவமைத்து நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் தங்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ள நான் ஆவலோடு இருக்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டு, அவர்களும் நீண்டநேரம் தங்களுடைய கருத்துக்களை இந்த அரசுக்கு, தொழில் வளர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழு அடிக்கடி கூடி தொழில் வளம் தமிழகத்திலே மேலும் உயர்ந்திட முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை, நேற்றும், அதற்கு முன்தினமும் இங்கே பேசிய நம்முடைய நண்பர் சுப்பராயன் போன்றவர்கள் தொழில் வளம் சிறக்க வேண்டும், அது மிக முக்கியம் என்று எடுத்துக்காட்டிய அந்தக் கருத்துக்கு அரணாக நான் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தொழில்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த 6, 7 மாத காலங்களிலே வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு சிறிய புள்ளிவிவரத்தை உங்களுக்கு நான் படித்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு வசதியாக 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கையகப்படுத்தப்படவுள்ளது. இதில் தூத்துக்குடிக்கு அருகே 650 ஹெக்டேர் பரப்பளவு சிப்காட் தொழில் மைய விரிவாக்கத்திற்காகவும், இருங்காட்டுக்கோட்டையிலே 1,800 ஏக்கர் நிலப்பரப்பும் அடங்கும்.

நம்முடைய நண்பர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரங்கநாதன் அவர்கள் நேற்றையதினம் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும், போக்குவரத்து வசதிகளை நல்லமுறையிலே செம்மையாக வழங்கவேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் குறிப்பிடுகிற இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எல்லாம் அத்தகைய உறுதி தரப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகிற சூழ்நிலையிலே ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகி பணிகள் தொடங்கி இருக்கின்றன என்பதையும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மோட்டார் வாகனத் (ஆட்டோமேட்டிவ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்) தொழிலும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த Thrust area தொழிலாகக் கருதி, சில

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

சிறப்புச் சலுகைகள் அவைகளுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. கிராண்ட் போன்ற சிறு கனிமம் குத்தகை வழங்குவதிலே உள்ள முறைகேடுகளைக் களைந்து சீரான நடைமுறையைப் பின்பற்ற இந்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளதும், அதன் காரணமாக கடந்த காலத்தை விட அதிக ஆதாயம் அரசுக்குக் கிட்டியிருப்பதும் உறுப்பினர்கள் அறிந்த ஒன்றாகும்.

புதிய தொழில்களுக்கான ஒப்பந்தங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், 2,450 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1 லட்சம் கார்கள் தயாரிக்கும் ஹூண்டாய் தொழிற்சாலை; 550 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மறைமலை நகரில் பில்கிங்டன் நிறுவனம் அமைக்கும் மிதவைக் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை; 30 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஜப்பான் நாட்டு 'பியூஜிகுரா' நிறுவனம் அமைக்கும் கண்ணாடி இழை கேபிள் தொழிற்சாலை; 350 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கொரியா நாட்டின் கும்ஹோ டயர்ஸ் கம்பெனி நிறுவும் ரேடியல் டயர் தொழிற்சாலை; 38 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த ராய் சுரானா நிறுவனம் அமைக்கும் தேங்காய் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை; 450 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் பிரெஞ்ச் நாட்டின் செயின்ட் கோபைன் நிறுவனம் அமைக்கும் மிதவைக் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை; 630 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஆண்டுக்கு பத்தாயிரம் கார்டோ வாகனம் தயாரிக்க ஓசூரில் அசோக் லேலண்ட் நிறுவனம் தொடங்கிய விரிவாக்கத் திட்டம்; துபாயைச் சேர்ந்த எம்.கே.க்ரூப் நிறுவனம் எருமை மாட்டு இறைச்சி பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றை 125 கோடி ரூபாயிலே அமைக்கும் முயற்சி; 20 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் எல்காட் நிறுவனமும் ஹூண்டாய் நிறுவனமும் இணைந்து அமைக்கும் தொழிற்சாலை, இது தவிர, பின்வரும் திட்டங்களும் விரைவில் தொடங்கப்பட உள்ளன.

300 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஹிந்துஸ்தான் மோட்டார்ஸ் நிறுவனம் மிட்சுபிஷி நிறுவனத்தோடு இணைந்து திருவள்ளூர் அருகே 30 ஆயிரம் லான்சர் கார்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை; செம்பியத்தில் டிராக்டர்ஸ் மற்றும் பார்ம் எக்யுப்மென்ட் தொழிற்சாலை, ஆண்டு ஒன்றுக்கு தயாரிக்கும் திறனை 48 ஆயிரத்திலிருந்து 72 ஆயிரமாக உயர்த்த விரிவாக்கம் செய்யும் திட்டம்; 95 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் இத்தாலிய நிறுவனத்தோடு இணைந்து கிரீன்ஸ் நிறுவனம் ராணிப்பேட்டையிலே தொடங்கும் டிராக்டர் தொழிற்சாலை.

தொழிற்சாலை வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் மிக இன்றியமையாதது. அடிப்படை வசதிகளில் மின்சாரம் மிக முக்கியமான ஒன்று என்பதை இந்த அரசு தக்கபடி உணர்ந்து நான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துக்

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

காட்டியதை போலவும், நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலேயே விளக்கிக் கூறியதைப் போலவும், 20 புதிய மின் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் 100 மெகாவாட் திறனோடு தமிழ்நாட்டிலே தொடங்கப்பட இருக்கின்றன. ஏதோ அறிவித்தோம், அத்துடன் விட்டுவிட்டோம் என்று இல்லாமல், அதற்கு 8,000 கோடி முதலீட்டில் அவைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ரூ. 8,000 கோடி எப்படி வரும் என்று கேட்பீர்களேயானால் ஒரு மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய ரூ.44 கோடி. ஒரு மெகாவாட் உற்பத்திக்கு இப்படி 20 திட்டங்கள். இதுவரையில் இந்த 20 திட்டங்களுக்கும் 73 பேர் டெண்டர் கோரியிருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாகும். எனவே இந்த டெண்டர்கள் சரிபார்க்கப்பட்டு, உரியவர்களுக்கு நியாயமான முறையிலே இவை கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, இந்தத் திட்டங்கள் விரைவிலே நிறைவேற இருக்கின்றது.

பிற்பகல் 12.45

நம்முடைய நண்பர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் கிராஃபைட் தொழிற்சாலையைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். அதிலே அவருக்கு உள்ள அதே அக்கறை, ஆவல், அங்குள்ள சுட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, அந்தப் பகுதியில் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு உள்ள ஆவல், அந்தப் பகுதியில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் மத்திய நிதியமைச்சருமான அன்புக்குரிய சிதம்பரம் அவர்களுக்கும் உண்டு. எனவே அவரோடு நான் பலமுறை அதுபற்றி கலந்து பேசியிருக்கின்றேன். அந்தத் தொழிற்சாலையை தனிக் கம்பெனியாக ஆக்குவதற்கான வேலைகள் எல்லாம் இப்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஒரு அதிகாரியும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அது கம்பெனியாக விரைவிலேயே ஆக்கப்பட்டு விடுமேயானால், கிருஷ்ணன் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல சுத்திகரிப்பு நிலையமும், அந்த நிறுவனம் நடைபெறும் இடம் எல்லாம் அந்தக் கம்பெனிக்கு உரியதாக ஆகிவிடும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

இந்தத் தொழிற்சாலைகள் மாத்திரமல்லாமல் இந்த அரசு இந்தக் குறுகிய காலத்தில், நண்பர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல், சொக்கர் பாராட்டுத் தெரிவித்தைப் போல், வேறு சில நண்பர்கள் இந்த முயற்சிக்கு தங்களுடைய பாராட்டுக்களை வழங்கியதைப் போல், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தலை எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லாமல் நாம் நடத்தி முடித்திருக்கிறோம்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

அதைப்போலவே ஆரம்பக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல்களையும் வெற்றிகரமாக நாம் நடத்தி முடித்திருக்கிறோம். மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி, தெருவிளக்கு வசதி, பேருந்து வசதி போன்றவைகளை நிறைவேற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் தனியார் பேருந்து உரிமையாளர்களுக்கு ஏதோ ஒரு விதமான சலுகையைப் பெற்று, கிராமங்களுக்குத் தங்களுடைய பேருந்துகளை விடாமல் லாபகரமான முறையை மாத்திரமே கருத்தில்கொண்டு கிராம மக்களை பெரும் ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாக்கினார்கள். அந்தச் சங்கடத்தை இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றவுடன் தாங்க வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எங்களுக்குப் பேருந்து இல்லை, இருந்த பேருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னபொழுதுதான் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, ஏன் எடுக்கப்பட்டது, எப்படி எடுக்கப்பட்டது, எதற்காக எடுக்கப்பட்டது, எந்த நிலையிலே எடுக்கப்பட்டது என்பவைகளை எல்லாம் தெரிந்து, இந்த அவையிலேயே அதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு தளர்த்திக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பேருந்துகளை லாப நஷ்டம் பார்க்காமல் விடக் கூடிய அந்த அளவிற்கு தனியார் பேருந்துக்காரர்கள் செல்லக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையையும் இந்த ஆட்சிதான் இந்தக் குறுகிய காலத்திலே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட இந்தக் குறுகிய காலத்தில், சென்னைக்கு கிருஷ்ணா தண்ணீர் கொண்டுவந்தது என்று இந்த ஆறு மாத காலத்திலே முதல் முயற்சி தொடங்கி, இடைக்கால முயற்சி தொடங்கி, முற்றுப்பெறுகிற முயற்சியிலே நாங்கள்தான் இதைச் செய்தோம் என்று யாரும் மார்தட்டிக் கொள்ளவில்லை. கிருஷ்ணா தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையிலே, தமிழ்நாட்டிலே அதிலும் குறிப்பாக சென்னையில் வாழ்ந்த என்.டி. ராமராவ் அவர்கள் முதலமைச்சராக ஆந்திரத்திலே பொறுப்பேற்றிருந்த பொழுது, அருமை நண்பர், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இங்கே முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தபொழுது, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபொழுது, அந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் தொடங்கப்பட்ட திட்டம், பெரும் தொய்விற்கு உள்ளாகி, இடையிலே ஆந்திராவிற்குத் தரப்பட வேண்டிய பணம் சரியாகப் போய்ச் சேராத சூழ்நிலையில், அது கிடப்பிலே போடப்பட்டுவிட்ட ஒரு நிலைக்கு ஆளானது. அதற்குப் பிறகு 1989-90-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி முகிழ்த்தபோது, அப்போது சென்னா ரெட்டி அவர்கள் ஆந்திரத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். அவரிடத்திலும்,

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அதற்கு முன்பு சிறிது காலம் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த என்.டி. ராமாராவ் அவர்களிடத்திலும், நானும் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் விரைவு படுத்தப்பட்டு, பிறகு இந்த ஐந்து ஆண்டு காலத்திலும் அவர்கள் அப்படியே விட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன். ஆனால் போதிய கவனம் செலுத்தாமல், இன்னும் விரைவுபடுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளாமல் அது கிடப்பிலே இருந்த நேரத்தில் மீண்டும் இந்த ஆட்சி உருவான பிறகு, ஆந்திர முதல்வர் சந்திரபாபு நாயுடு அவர்களிடத்திலே பலமுறை பேசி கிருஷ்ணா தண்ணீர் சென்னைக்கு வந்தது என்ற அளவிற்கு நாம் ஆறுதல் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீர் இன்னும் முழுமையாக சென்னை மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது ஒரு குறையானாலும் கூட, எதிர்பாராமல் ஏற்பட்டுவிட்ட இயற்கையின் சீற்றத்தால், ஆந்திரத்தில் வீசிய புயலால், இந்தத் தண்ணீர் வருவதற்காக வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால் பெருமளவுக்கு சேதமுற்று, இப்போது அந்த சேதங்களையெல்லாம் சீரமைக்கின்ற பணியை ஆந்திர அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான செலவு 5 கோடி ரூபாயையும் ஆந்திர அரசு இன்றைக்கு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, விரைவில் தண்ணீர் கிடைக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆந்திரத்திலேயிருந்து வருகின்ற கிருஷ்ணா தண்ணீர் நாள்தோறும் சென்னைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஒப்பந்தம் போடப்படவில்லை. ஒரு ஆண்டில் எந்தெந்த மாதங்கள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த மாதங்களில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு எந்தவிதமான தட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இப்போது அங்கே வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

பிற்பகல் 12.50

இப்படி மக்கள் நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும்போதுதான், இரண்டு முறை, தமிழகத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக, சில மாவட்டங்களிலே பெருமழை பொழிந்து வெள்ளச் சேத நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய அந்தக் கட்டத்திற்கு நாம் தள்ளப்பட்டோம். ஒரு புறத்திலே வெள்ள நிவாரணம், இன்னொரு புறத்திலே வறட்சி நிவாரணம் என்ற அளவுக்கு இருபுறமும் தாக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டது. முதன்முறையாக ஜூன் மாதத்திலே பெருமழை பெய்தபோது, ஏற்கெனவே இருந்த நிவாரண உதவிகளையெல்லாம் அதிகப்படுத்தி, இந்த அரசு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கியதை நீங்கள் யாரும் மறந்து இருக்கமாட்டீர்கள். முன்பு, வெள்ளத்தால்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டால் 500 ரூபாய் என்று இருந்ததை இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் 1,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தியது. பகுதியாக பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளுக்கு 250 ரூபாய் என்று இருந்ததை 500 ரூபாய் என்று ஆக்கினோம். இறந்து போன கால்நடைகளுக்கு எந்த உதவியும் இல்லாத நிலைதான் முன்பு இருந்தது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, இறந்து போன கால்நடைகளுக்கு, மாடுகளுக்கு 5,000 ரூபாய், கன்றுகளுக்கு 3,000 ரூபாய், ஆடுகளுக்கு 1,000 ரூபாய் என்று நிவாரணம் கொடுத்ததும் இந்த அரசுதான். இறுதியாக, இந்த இரண்டாவது முறை வெள்ளம் ஏற்பட்டு, பெருமழையினால் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் சேத மதிப்பை இந்த இரண்டாவது முறை மழையிலே நாம் கணக்கிடும்போது நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களைப் பொறுத்தவரை 48 கோடி ரூபாய்க்கும், பொதுப்பணித் துறைக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரையில் 10 கோடி ரூபாய்க்கும், நெடுஞ்சாலை மற்றும் ஊரகப் பணிச் சாலை, பாலங்கள் முதலியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் 246 கோடி ரூபாய்க்கும், தேசிய நெடுஞ்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 19 கோடி ரூபாய்க்கும், சென்னை மாநகராட்சியின் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 67 கோடி ரூபாய்க்கும், வேளாண்மைப் பயிர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 863 கோடி ரூபாய்க்கும் தோட்டப் பயிர்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஏறத்தாழ 56 கோடி, ஊரக உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தின் சொத்துக்கள் ஏறத்தாழ 50 கோடி, நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தின் சொத்துக்கள் பேரூராட்சியிலே 26 கோடி, நகராட்சியிலே 39 கோடி, கைத்தறிகள் உபகரணங்கள் சேதம் 2 கோடியே 40 இலட்சம், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத்துறை பள்ளி விடுதிக் கட்டிடங்கள் 88 இலட்சம், தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழக கட்டிடங்களும், இயந்திரங்களும் 12 கோடி, மின்வளத் துறை வலைகள், கட்டுமரங்கள், வல்லம் முதலியவை 63 இலட்சம், கால்நடைகள் இழப்பு 60 இலட்சம், குடிசைகள் சேதம் 40 கோடி 60 இலட்சம், ஆக 1,482 கோடி ரூபாய் மொத்தத்திலே சேத மதிப்பு. சேத மதிப்பு என்பது வேறு, அதற்கு அளிக்கப்படுகின்ற நிவாரணம் என்பது வேறு. மொத்த சேதத்திற்கும் நிவாரணம் அளித்து விட முடியாது. நிவாரணம் என்பதே முழுவதுமாகக் கொடுக்கவில்லை, நிவாரணமாகக் கொடுக்கிறேன் என்பதே, ஓரளவுக்குத்தான் கொடுக்கிறேன் என்ற பொருளில்தான் அதை நிவாரணம், உதவி என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படிப் பார்த்தால், சேதத்திலே ஒரு பங்குதான் நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். 1,482 கோடி ரூபாய்க்கு சேதம் என்பது சேதத்தினுடைய மதிப்பைத்தான் காட்டுகிறது. இந்த இயற்கையின் சீற்றம் உருவானவுடன் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

மக்கள் பதறித் துடித்த நேரத்தில், உடனடியாக 1,260 உணவு மையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதிலே 10 நாட்கள் வரையில் 18 லட்சத்து 42 ஆயிரம் பேருக்கு உணவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 12.55

வெள்ள நிவாரணப் பணிகளில் ஊழல் நடைபெறாமல், அலட்சியம் ஏற்பட்டுவிடாமல், அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், தோழமைக் கட்சித் தலைவர்கள், அவையிலே உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் விடுத்த அறிக்கையை மதித்து ஆங்காங்கே மாவட்ட அளவிலும், கிராம அளவிலும் நகர அளவிலும் அனைத்துக் கட்சி பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு குழுக்கல் அமைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய முன்னிலையிலேயே நிவாரண உதவிகள் பெரும் பகுதி வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரையிலே சராசரி மழை 439 மில்லி மீட்டர்தான் பெய்யும். ஆனால் 1996-ல் அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரை பெய்த மழை அளவு 543 மில்லி மீட்டர். அது சராசரி அளவைவிட 104 மில்லி மீட்டர் அதிகமானது என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிந்திட வேண்டும். இதிலே உயிர் இழப்பு-மனித உயிர் இழப்பு 151, கால்நடைகள் உயிர் இழப்பு 3,738. ஆளுநர் உறையிலே இந்தக் குறிப்பு இருந்தாலும்கூட கவனத்திற்காகச் சொல்கிறேன். சேதம் அடைந்த குடிசைகள்-முழுமையாகச் சேதம் அடைந்தவை 58,313. ஓரளவு சேதம் அடைந்தவை 6,29,987. சேதம் அடைந்த வேளாண்மைப் பயிர்கள்-முழுமையாகச் சேதம் அடைந்தவை 3,08,112 ஹெக்டேர். ஓரளவு சேதம் அடைந்தவை 2,20,913 ஹெக்டேர். இதிலே நிவாரணம் பெறக்கூடியவர்கள் 7,14,155 பேர்கள். சேதம் அடைந்த தோட்டப் பயிர்-முழுமையாகச் சேதம் அடைந்தது 15,437 ஹெக்டேர். ஓரளவு சேதம் அடைந்தது 6,651 ஹெக்டேர். நிவாரணம் பெறுபவர்கள் 27,916 பேர். சேதம் அடைந்த நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள்-ஏரிகள் குளங்கள் 823. ஆறுகள் 1,845. பாசனக் கால்வாய்கள் 2,774. சிறுபாசன ஆதாரங்கள் 1,206. சேதம் அடைந்த சாலைகளுடைய விவரத்தைப் பார்த்தால்-தேசிய நெடுஞ்சாலை 256.44 கிலோ மீட்டர். மாநில நெடுஞ்சாலைகள் 9,846.61 கிலோ மீட்டர். உள்ளாட்சி சாலைகள் 3,202.42 கிலோ மீட்டர். சேதம் அடைந்த பாலங்கள்-பெரிய பாலங்கள் 62. சிறு பாலங்கள் 476. சேதம் அடைந்த கட்டிடங்கள்-சத்துணவுக் கூடங்கள் 700. ஊராட்சி ஒன்றியப் பணிகள் 1,745. அலுவலகக் கட்டிடங்கள் 824.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

நிவாரணப் பணிகளை மேற்பார்வையிட, கண்காணிக்க, உடனடியாக மூத்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களுக்கு எல்லாம் அரசின் சார்பில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அன்றாடம், தவறாமல் அறிக்கை அனுப்ப வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டார்கள். அவ்வாறு அறிக்கைகள் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்த வண்ணம் இருந்தன. இதிலே நிவாரணத் தொகை ஒவ்வொரு துறையின் மூலமாக எப்படி வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது என்ற விவரத்தையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையின் மூலமாக, மனித உயிர் இழப்பு-இதற்காக அளிக்கப்பட்ட நிவாரணம் ரூ.22 இலட்சம். சேதமுற்ற குடிசைகளுக்காக ரூ.37 கோடியே 16 இலட்சம். கால்நடை இழப்புக்காக ரூ.60 இலட்சம். அரிசி, மண்ணெண்ணெய் வழங்கிய வகையில் ரூ.2 கோடியே 94 இலட்சம். சேலை மற்றும் வேட்டிகள் வழங்கிய வகையில் ரூ. 11 கோடியே 67 இலட்சம். உணவுப் பொட்டலம் வழங்கிய வகையில் ரூ. 3 கோடியே 18 இலட்சம். இவைகள் எல்லாம் வருவாய்த் துறையின் மூலமாக வழங்கப்பட்டன.

பொதுப்பணித் துறையின் மூலமாக, நீர்ப்பாசனத் துறை மூலமாக ரூ.10 கோடி. பொதுப்பணித் துறைக் கட்டிடங்கள் மூலமாக ரூ. 1 கோடி. நெடுஞ்சாலை மற்றும் ஊரகப்பணித் துறை மூலமாக ரூ.37 கோடியே 25 இலட்சம். மின்வளத் துறை ரூ.32 இலட்சம். வேளாண்மைத் துறை ரூ.49 கோடியே 75 இலட்சம். தோட்டக்கலைத் துறை ரூ. 7 கோடியே 50 இலட்சம். கைத்தறி மற்றும் நெசவுத் துறை ரூ.1 கோடி. சிட்கோ ரூ. 1 கோடி. ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை ரூ. 25 இலட்சம். ஊரக வளர்ச்சித் துறை ரூ. 5 கோடி. நகரப் பஞ்சாயத்துத் துறை ரூ.3 கோடி. நகராட்சி நிர்வாகம் ரூ. 7 கோடி. சென்னை மாநகராட்சி ரூ.15 கோடி. சென்னை மாநகராட்சி உணவுப் பொட்டலங்கள் வழங்கியது ரூ.1 கோடியே 14 இலட்சம். ஆக மொத்தம் 195 கோடி ரூபாயை நிவாரணத் தொகையாக அளித்திருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 1-00

அஃதன்னியில், சாலைச் சீரமைப்புக்கு, நிரந்தரமான சீரமைப்புக்கு-நிரந்தரம் என்றால் பல்லாண்டு காலத்திற்கு அல்ல; ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலம், ஆறு ஆண்டுக் காலத்திற்கு-பழுதுபடாமல்-இப்பொழுதெல்லாம் இருக்கின்ற சாலைகள் ஒரு துளி தண்ணீர் வானத்திலிருந்து விழுந்தால்

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

கரைந்து போய்விடுகிறது. தார் போட்ட சாலையா அல்லது உப்பு போட்ட சாலையா என்று தெரியாத அளவுக்கு கரைந்து போய் விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பக்கா சாலைகளாக, திடமான சாலைகளாக, நல்ல சாலைகளாக, மேடு பள்ளம் விழுந்து பல்லாங்குழிப் பலகை போல மாறி விடர்த சாலைகளாக அமைக்கின்ற நிரந்தரச் சாலைகளுக்கு 150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 345 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்த வெள்ள நிவாரணத்திற்காக. இதிலே முதல் கட்டமாக 20 கோடி ரூபாய் அரசின் சார்பில் ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது கட்டமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 50 கோடி ரூபாய். இதற்கிடையில் வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்று கவனிக்க பலமுறை அமைச்சர் பெருமக்கள், குறிப்பாக நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர், வருவாய்த் துறை அமைச்சர், சென்னை மாநகர மேயர் இவர்களை எல்லாம் கொண்ட கூட்டம், அதிகாரிகள் கலந்து கொண்ட கூட்டம் தலைமைச் செயலகத்திலே என் தலைமையிலே நடைபெற்று நடவடிக்கைகளை முடுக்கி விடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. அதற்குப் பிறகு 50 கோடி ரூபாய் இரண்டாவது கட்டமாக வழங்கப்பட்டது. மூன்றாவது கட்டமாக 125 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டபோது அப்போதும் நெல் பயிருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் எக்டேர் ஒன்றுக்கு நிவாரணத் தொகை என்றும், பகுதி சேதம் அடைந்த நெல் பயிருக்கு 500 ரூபாய் என்றும்; நிலக்கடலை முழுமையாக சேதப்பட்டால் 2,500 ரூபாய் என்றும், பகுதி சேதமுற்றால் 1,250 ரூபாய் என்றும்; கேழ்வரகு, எள், சோளம், கம்பு முழுதும் சேதமுற்றால் 400 ரூபாய் என்றும், ஒரு பகுதி சேதமுற்றால் 200 ரூபாய் என்றும்; பயறு வகைகள், சூரியகாந்தி முழுச் சேதத்திற்கு 600 ரூபாயும், பகுதி சேதத்திற்கு 300 ரூபாயும், கரும்பு முழுச் சேதத்திற்கு 4,000 ரூபாயும், பகுதி சேதமென்றால் 2,000 ரூபாயும், மக்காச்சோளம் முழுச் சேதத்திற்கு 500 ரூபாயும், பகுதிக்கு 250 ரூபாயும்; பருத்தி முழுச் சேதத்திற்கு 1,500 ரூபாயும், பகுதிச் சேதத்திற்கு 750 ரூபாயும்; இதுதவிர மிளகாய், காய்கறிகள், வெங்காயம், வெற்றிலை, பூக்கள், கொத்தமல்லி, மரவள்ளிக்கிழங்கு, வாழை ஆகிய தோட்டப் பயிர்களுக்கு முழுச் சேதமென்றால் 4,000 ரூபாயும், பகுதி என்றால் 2,000 ரூபாயும் அளிக்கப்பட்டது.

தறிகளுக்கு, அவர்களையும் கைவிட்டுவிடாமல் அந்தத் தறிகளுக்கும் நிவாரண உதவியாக முழுவதும் சேதமடைந்த பருத்திக் குழித்தறி, அதாவது கைத்தறித் தறிகளுக்கு நிவாரணம் 2,000 ரூபாய், பகுதிச் சேதமடைந்தால் ஆயிரம் ரூபாய். முழுவதும் சேதமடைந்த பட்டுக் குழித்தறி என்றால் நிவாரணம் 3,500 ரூபாய், பகுதிச் சேதமடைந்த பட்டுக்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

குழித்தறி ஒன்றுக்கு நிவாரணம் ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் வழங்கப்பட்டது.

ஆந்திராவுக்கு மத்திய அரசு நிதி உதவி வழங்கியது. தமிழ்நாட்டுக்கு இன்னும் வழங்கவில்லை என்ற குறையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் அப்படி அவர்கள் குறைகள் சொல்வதன் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசினுடைய வேண்டுகோளை வலியுறுத்துகிறார்கள் என்ற அளவிலே நான் அவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசைக் குறை சொல்வதாகவோ, மாநில அரசைக் குறை சொல்வதாகவோ, அவர்கள் யாரும் பேசியதாக நான் கருதவில்லை. இது பொதுப் பிரச்சினை. வெள்ள நிவாரணம் என்பது பொதுப் பிரச்சினை. ஆந்திராவிலே அந்த முதலமைச்சர் மத்திய அரசைக் கேட்டது 5 ஆயிரம் கோடி ரூபாய். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தொகை, நிவாரணத் தொகை 142 கோடி ரூபாய்தான். நாம் ஏறத்தாழ 600 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கேட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு தருவார்கள் என்று தெரியாது. தராமல் இருந்து விடமாட்டார்கள். 25 கோடி ரூபாய் அறிவித்ததையே தரவில்லை, எனவே தரப்போகிறார்களா என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

இந்த நிவாரணப் பணிகளைக் கவனிக்க, சேதத்தைப் பார்வையிட மத்திய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே வந்தார்கள். அவர்கள் வந்து சென்ற பிறகு ஒரு குழு அனுப்பப்பட்டது. அந்தக் குழுவும் வெள்ளப் பகுதிகளைச் சென்று பார்வையிட்டு, என்னையும், அதிகாரிகளையும் கலந்து பேசிச் சென்றார்கள். அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை இப்போது அங்கே பரிசீலிக்கப்பட்டு வருவதாக எனக்குச் செய்தி கிடைத்திருக்கின்றது. நாம் 630 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கின்றோம். 5 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கேட்ட ஆந்திராவுக்கே 142 கோடி ரூபாய்தான் கிடைத்திருக்கும்போது 630 கோடி ரூபாய் கேட்டுள்ள நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று தெரியாது.

ஆனால் இதுபோன்ற நிவாரணப் பணிகளுக்கு மத்திய அரசு 'National Calamity Relief Fund' என்ற ஒரு நிதியை வைத்திருக்கின்றது. அந்த நிதியிலிருந்து தரும்போது அதை மானியமாகவும் தருவார்கள், வேறு இனத்தில் கடனாகவும் தருவார்கள். நமக்குத் தரப்போகின்ற பணம் முழுவதும் மானியமாக வேண்டும் என்றுதான் நாம் கேட்க இருக்கிறோம். இதுவரையிலே வரவில்லை என்றாலும் கூட, வருகிற 20-ஆம் தேதி அன்று மத்திய திட்டக் குழுவினுடைய கூட்டம் இருக்கிறது. மாநிலத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசுவதற்காக; விவாதிப்பதற்காக வருகிற 20ஆம் தேதியன்று டெல்லியில், மத்தியத் திட்டக் குழுவினுடைய கூட்டம் இருக்கிறது. அதற்குள் அந்த உதவித் தொகை, ஒருவேளை வந்துவிடக்கூடும்,

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வராவிட்டால், மத்தியத் திட்டக் குழுவிலே இந்தக் கருத்தை எடுத்து வைத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் கட்சி சார்பற்ற முறையில் எடுத்துள்ள கருத்துக்களையெல்லாம் அங்கே அவர்களிடத்திலே தொகுத்துக் கூறி, நீங்கள் நிதியை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள இருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-05

இதற்கிடையிலே நான் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்று வெள்ள நிவாரண நிதியாக தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தொழிலதிபர்கள், வணிகப் பெருமக்கள், பல்வேறு நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், தனிப்பட்டவர்கள்-ஆளுநர் உரையிலே 14 கோடி ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும்கூட, இன்று வரையிலே வந்திருக்கிற தொகை 16 கோடியே 79 இலட்சம் ரூபாய் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன், அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

வெள்ள நிவாரணப் பணிகளிலே பெரும் ஊழல் நடைபெற்று விட்டது என்றெல்லாம் இங்கே ஒருசிலர் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்பொழுதுகூட, நான் கருதுவது, ஊழல் நடைபெறாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றுதான் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஏதோ என்னையோ, இந்த அரசையோ குற்றம் சாட்டியதாக நான் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஊழல் நடைபெறக் கூடாது என்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இந்த அரசு இருக்கு வேண்டும் என்று அவர்கள் அறிவுரை கூறுவதற்காகச் சொன்னார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளுகின்றேன். இது ஒரு பெரிய பட்டியல் போடுகின்ற அளவிற்கு அதிகாரிகளோ மற்றவர்களோ நடந்து கொண்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், ஒருசில இடங்களில் தவறு நடக்காமலும் இல்லை. அதிலே குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில்-வள்ளலார் மாவட்டம் என்று கருதுகிறேன், அங்கே வெள்ள நிவாரணத் தொகை குறைத்து வழங்கப்பட்டதாகப் புகார் கூறியதன்பேரில் 4 கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். இதுபோன்ற குறைபாடுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நேரடியாக எழுதிக் கொடுத்தாலும் அல்லது அஞ்சல் மூலமாக எழுதி அனுப்பினாலும் விசாரித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

மாவட்டவாரியாக நிதி வழங்கியதிலேகூட ஏதோ பாரபட்சம் இருப்பதைப்போல, எங்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்றெல்லாம் திரு. ஞானசேகரன் நேற்றுக்கூடப் பேசினார்கள். வேறு சில மாவட்டங்களிலும் சொன்னார்கள். மாவட்டவாரியாக இந்த நிதி எப்படி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

சென்னை மாவட்டத்திற்கு 12 கோடியே 66 இலட்சம்; அண்ணா மாவட்டத்திற்கு 16 கோடியே 86 இலட்சம்; எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டத்திற்கு 16 கோடியே 89 இலட்சம்; வடாற்காடு-அம்பேத்கர் மாவட்டத்திற்கு 4 கோடியே 34 இலட்சம்; லட்சங்கள் கூட வரவில்லை. இல்லை என்று சொன்னார் ஞானசேகரன்; ஆனால் 4 கோடியே 34 இலட்சம் தரப்பட்டுள்ளது. திருவண்ணாமலை-சம்பவராயர் மாவட்டத்திற்கு 9 கோடியே 36 இலட்சம்; விழுப்புர-இராமசாமி படையாச்சியார் மாவட்டத்திற்கு 20 கோடியே 70 இலட்சம்; தென்னார்க்காடு-வள்ளலார் மாவட்டத்திற்கு 24 கோடியே 80 இலட்சம்; சேலம் மாவட்டத்திற்கு 2 கோடியே 23 இலட்சம்; தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு 3 கோடியே 14 இலட்சம்; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு 11 கோடியே 44 இலட்சம்; நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திற்கு 11 கோடியே 31 இலட்சம்; திருவாரூர் ஏ.டி. பன்னீர்செல்வம் மாவட்டத்திற்கு 7 கோடியே 92 இலட்சம்; புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு 2 கோடியே 82 இலட்சம்; தீரன்சின்னமலை மாவட்டத்திற்கு 15 இலட்சம்; பெரும்பிடுகு முத்தரையர் திருச்சி மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 69 இலட்சம்; பெரம்பலூர்-திருவள்ளூர் மாவட்டத்திற்கு 9 கோடியே 59 இலட்சம்; நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு 1 இலட்சம்; இராஜாஜி மாவட்டத்திற்கு 60 இலட்சம்; சென்னை மாநகராட்சிக்கு 15 கோடி-இப்படி 171 கோடி ரூபாய் மாவட்டவாரியாக மொத்தமாக தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தையும் இந்த அவைக்கு நான் அளிக்கிறேன்.

குறிப்பாக, விலைவாசியைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். எனக்கு முன் பேசிய நம்முடைய தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்றக் கொறடா, நண்பர் திரு. சொக்கர் அவர்களும் அதைப்பற்றி ஒரு விளக்கம் அளித்திருக்கின்றார். அவர்கள் இன்றைக்குப் பேச, ஆரம்பிக்கும்பொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் பேச வேண்டிய எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர் இங்கு வர இயலாத காரணத்தால் நான் பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அதற்கு மகிழ்ச்சி அடையவில்லை என்ற அந்த முன்னுரையோடு தன்னுடைய பேச்சைத் தொடங்கினார். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் உடல் நலிவுற்று

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

மருத்துவமனையிலே இன்றைக்கு இருக்கிறார். அவர் விரைவில் குணம் பெற்று இந்த அவை நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற என்னுடைய விருப்பத்தை எல்லா உறுப்பினர்களின் சார்பாகவும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களும், தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பலரும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பழனிசாமி அவர்களும் மற்றவர்களும் இங்கே பேசியிருக்கின்றார்கள். தமிழ் மாநில காங்கிரசிலே சிலபேர் விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி, கொஞ்சம் வேகமாகக்கூடப் பேசினார்கள். அவர்கள் வேகமாகப் பேசினாலும், பத்திரிகையிலே அது வேகமாக வராது. “விலைவாசியை உடனடியாகக் குறைக்க வேண்டும்” என்று சப்தம் போட்டுப் பேசலாம். ஆனால் பத்திரிகையிலே வரும்பொழுது, “விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும்” என்றுதான் அச்சாகும். எனவே, வேகமாக வராது. சிலபேர் தூண்டிவிடப் பார்க்கிறார்கள் நாம் மோதிக்கொள்ள. அதற்கு நாங்கள் இடம் தரமாட்டோம் என்பதை இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 1-10

காலையிலே நான் வழக்கமாக ‘அக்காள்’ என்று அழைக்கின்ற நம்முடைய பொன்னம்மாள் அவர்கள் பேசிய அந்தப் பேச்சிலேகூட அவர்கள், சிறுமலைத் திட்டம் ‘எப்போது’ என்று ஆத்திரமாகக் கேட்டாலும் கூட, பத்திரிகையிலே வரும்போது உருக்கமாக இருக்குமே தவிர, அது உணர்ச்சிமயமானதாக இருக்காது. அந்த உருக்கத்தை, தம்பி துரைமுருகன் உணர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு, வருகின்ற வருமானத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அவர் மறந்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். மாநிலத் திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டபோது-இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டிலேதான், முன்பு நான் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, மாநிலத் திட்டக் குழுவை அமைத்தேன். அதை இந்தியாவிலேயுள்ள பல தலைவர்களும் பாராட்டினார்கள். ஒரு மாநிலத்திலே திட்டக் குழு அமைப்பது இதுதான் முதல் தடவை என்று மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்கூட-அன்று மத்தியிலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தார்கள்-அவரும் அதைப் பாராட்டிப் பேசினார், அறிக்கை விடுத்தார். மாநிலத் திட்டக் குழுவை ஆரம்பிக்கும்போது, இதே தலைமைச் செயலகத்திலே நடைபெற்ற அந்த ஆரம்பக் கூட்டத்தில் நான் பேசியதை

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

பல முறை நான் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருக்கு நினைவூட்டியிருக்கின்றேன். என்ன சொன்னேன் என்றால், அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் அமைக்கப்படும்போது, எத்தனை விவசாயிகள் அதிலே பயன்பெறுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு அதன்மூலமாக, போட்ட பணம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது. ஒரு 100 விவசாயிகள் பயன் பெற்றால்கூட அதற்கு ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டம், ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் தேவையென்றால், அதை நாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்குத்தான் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று இல்லை. பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டு, இந்தத் திட்டங்களுக்கும் பிறகாவது முன்னுரிமை தரவேண்டும். ஆனால், முதன் முதலாக அதற்கு உரிமை தர வேண்டுமென்றில்லை. இவைகளை அறவே கைவிட்டுவிடக்கூடாது. அநாதைப் பிள்ளைகளாக இவைகளை ஆக்கிவிடக் கூடாது என்று நான் அன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சிறுமலைத் திட்டம் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். சிறுமலையிலே இரயிலே கவிழ்ந்து போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசும்போது சிறுமலையாலே ஆட்சியே கவிழ்ந்து போய்விடும் என்ற அளவுக்கு எனக்கு பயம்கூட வந்துவிட்டது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால், உள்ளத்திலே ஒன்றுமில்லை. அவர்களுடைய தொகுதிக்கு உடனடியாக இந்தத் திட்டம் தேவையென்ற அளவிலேதான் அம்மையார் அவர்கள் அதைப் பேசினார்கள் என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் தேவைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய சொக்கர் அவர்களும், நேற்றைக்குப் பேசிய நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்களும், மற்றவர்களும், லட்சுமணன் அவர்களும் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, கவர்னர் உரையிலே பேசுகின்ற பேச்சுக்கள், இவைகளெல்லாம் அடுத்து வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலே அந்தத் தொகுதிக்கான திட்டங்கள் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகப் பேசப்படுகின்ற பேச்சுக்கள். எல்லாக் கோரிக்கைகளும் இடம்பெறுமா என்பது வேறு விவகாரம். இந்த அறிக்கையிலே இடம்பெறாவிட்டாலும் அடுத்து அறிக்கையிலேயாவது அது இடம்பெற வேண்டும். நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் எத்தனையோ திட்டங்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன ஊர்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது, தவறாமல் தொகுதிக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறார் என்று நாம் நம்ப வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். (சிரிப்பு) அந்த அளவுக்கு,

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

திட்டங்களையெல்லாம் அருமை நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவைகள் அத்தனையும் நிறைவேறா விட்டாலும்கூட ஒன்றிரண்டு திட்டங்களை படிப்படியாக நிறைவேற்றுகின்ற அந்த நிலையை அரசு எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையை திட்டங்களைத் தெரிவித்த உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

விலைவாசி உயர்வைப் பொறுத்தவரையில் பொன்னி போன்ற சூப்பர் பைன், மிக உயர்ந்த ரக, மிக மிக உயர்ந்த ரக அரிசியினுடைய விலை வெளி மார்க்கெட்டிலே உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அந்த உயர்வு எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இங்கே ஏற்பட்ட வெள்ளம், ஆந்திராவில் ஏற்பட்ட பெரும் புயல், வெள்ளம், இயற்கைச் சீற்றத்தினால் விளைந்த சீரழிவு இவைகள் காரணமாக, ஆந்திராவிலிருந்து இங்கே அரிசி வர முடியாத ஒரு நிலை, வருகிற அரிசியையும் தடுக்கின்ற நிலை, காரணம் அவர்களுடைய மாநிலத்தினுடைய தேவைக்காக தடுக்கின்ற ஒரு நிலை. அதைப்போல, தமிழகத்திலும் வெள்ளம், பெரும் மழை, பல இடங்களில் உடைப்பு எடுத்த நிலை. பயிர்களுக்கு நாசம், சேதம், அந்தக் காரணத்தினால் நாமும் சங்கடத்திற்கு ஆளாகியிருக்கின்றோம். கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் அதாவது இந்த ஆட்சி அமைவதற்கு முன்பு, புழுங்கல் அரிசி, சன்ன அரிசியினுடைய விலை ஒரு கிலோ 9.33 ரூபாயாக இருந்தது கடந்த டிசம்பர் மாதம் இது 10.84 ரூபாயாக உயர்ந்து, தற்போது 10.26 என்ற அளவிற்குக் குறைந்துள்ளது என்பதையும் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். புழுங்கல் அரிசி, சாதாரண அரிசி ஏப்ரல் 96-ல் ஒரு கிலோ விலை 7.99 என்று இருந்து டிசம்பர் மாதம் 9.36 என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து, சனவரி '97-ல், இப்போது 9.19 என்ற அளவிற்கு குறைந்திருக்கின்றது.

பச்சரிசி, சன்ன அரிசி, ஏப்ரல் 96-ல் ஒரு கிலோ விலை 9.79 ரூபாய் என்று இருந்து, கடந்த மாதம் டிசம்பர் 96-ல் 11.19 ரூபாய் என்று உயர்ந்து, இந்த மாதம் 10.85 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு குறைந்திருக்கிறது. பச்சரிசி, சாதாரண அரிசி ஏப்ரல் 96-ல், 8.66 ரூபாய் என்று இருந்து, டிசம்பர் 96-ல் 9.69 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்து இப்போது 11.97, ஜனவரியில் 9.45 ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, அரிசி விலை கடந்த மாதத்தைவிடக் குறைந்திருக்கிறது என்பது புரிகிறது. இதே நிலைதான் கடந்த ஆண்டுகூட, இப்படி உயர்ந்து, மறுபடியும் குறைந்தது என்ற நிலை இருந்திருக்கிறது.

பிற்பகல் 1-15

அரிசியைத் தவிர்த்து மற்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு சில பொருட்களினுடைய விலை ஏறியிருந்த போதிலும், நம்முடைய நண்பர் திரு. அழகிரி அவர்கள் படித்ததைப் போல், எல்லா பொருட்களினுடைய விலையும் ஏறிவிடவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பற்றி நம்முடைய திரு. மணி அவர்களும் அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய அ.தி.மு.க. சார்பில் தலைவராக வீற்றிருக்கின்ற, சட்டமன்றத் தலைவராக வீற்றிருக்கின்ற (சிரிப்பு) தம்பி திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். மற்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வரியை நாம் நீக்கிய காரணத்தால் அல்லது குறைத்த காரணத்தால் விலை ஒன்றும் குறைந்துவிடவில்லை. வியாபாரிகள் சங்கத்திலேகூட ஒரு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். திரு. அழகிரி படித்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். வியாபாரிகளை நம்பாதீர்கள் என்று திரு. அழகிரி இங்கே பேசியதைக் கண்டித்து அவர்கள் நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் திரு. அழகிரியையும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டேன்; வியாபாரிகளையும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன். பயப்பிடத் தேவையில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன் ஒரு கிலோ துவரம் பருப்பு விலை, 1996 ஏப்ரலில் ரூபாய் 31.07 என்று இருந்தது; இப்போது ரூபாய் 28.83 என்று ஆகியிருக்கிறது. உளுத்தம் பருப்பு ஏப்ரல் 1996-ல் ரூபாய் 28.18 என்று இருந்தது, இந்த ஆட்சியிலே ரூபாய் 24.32 என்ற அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. பாசிப்பருப்பு விலை ரூ. 24-68 என்று ஏப்ரல் 1996-ல் இருந்த விலை, இந்த ஆட்சியில், இப்போது ரூபாய் 23.15 என்று ஆகியிருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் ரூபாய் 39.73 என்று முன்பு இருந்த விலை இந்த ஆட்சியிலே ரூபாய் 37.61 என்ற அளவிற்கு குறைந்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் ரூபாய் 43.40 என்று இருந்த விலை இந்த ஆட்சியிலே ரூபாய் 39.79 என்ற அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் சென்னை போன்ற சுற்றுப்புறங்களிலேயுள்ள கடைகளின் விலை. எனவேதான், கொஞ்சம் வெளிப்புறத்திலேயிருந்து இந்த விலைவாசிகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று, திருவண்ணாமலையிலே இருந்து ஒரு கடையினுடைய விபரங்களைக் கொண்டு வரச் சொன்னேன். அந்த விலையைப் படித்தால், திருவண்ணாமலையில் சனவரி 1996-ல் கடலைப் பருப்பு ஒரு கிலோ 17 ரூபாய்; இப்போது 14 ரூபாய் 50 காசு. துவரம் பருப்பு நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு 1996-ல் 32 ரூபாய். இப்போது 26 ரூபாய். 1996 ஜனவரியிலே, உளுத்தம்பருப்பு 27 ரூபாய்;

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இப்போது 24 ரூபாய். பயத்தம் பருப்பு ஜனவரி 1996-ல், 26 ரூபாய், இப்போது 24 ரூபாய், மஞ்சள், 28 ரூபாய் சனவரி 1996-ல், இப்போது 24 ரூபாய். சீரகம் முன்பு 90 ரூபாய், இன்றைக்கு 70 ரூபாய். சோம்பு முன்பு 70 ரூபாய், இன்றைக்கு 55 ரூபாய். வெந்தயம் முன்பு 18 ரூபாய், இன்றைக்கு 16 ரூபாய். கடுகு முன்பு 20 ரூபாய், இப்போது 18 ரூபாய். மிளகாய் முன்பு 40 ரூபாய் இப்போது 38 ரூபாய். புளி போன்ற சில பொருட்கள், ஆந்திராவிலேயிருந்து வரவேண்டிய மிளகாய் போன்ற சில பொருட்களின் விலை, மிகுந்த அளவிற்கு குறையாவிட்டாலும்கூட, அதிகமாகிவிடவில்லை என்பதை இந்தப் பட்டியல் காட்டும் என்று கருதுகின்றேன். காய்கறி விலையுயர்வு பற்றியும் இங்கே கூறப்பட்டது. நான் ஏற்கெனவே சொன்ன காரணம்தான், பெருமழை பொழிந்ததால், இங்கே சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால், காய்கறி விலை, கோயம்பேடு அங்காடியிலே ஒரு விலை; அங்கிருந்து மெல்ல மெல்ல அந்தக் காய்கறி நகர்ந்து மயிலாப்பூருக்கு வரும்போது இன்னொரு விலை. ஏனென்றால் போக்குவரத்துச் செலவு, ஆட்டோவிலே வந்தால் அந்தச் செலவு; பேருந்திலே வந்தால் அந்தச் செலவு. இப்படி பகுதிக்குப் பகுதி மாறி, கோயம்பேட்டிலேயிருந்து மயிலாப்பூர் வருவதற்குள் இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு காய்கறி விலை உயர்ந்து விடுகின்றது.

அதற்குக் காரணம் போக்குவரத்து வசதி சரியில்லை என்ற ஒன்றும் கூறப்படுகின்றது. பொது விநியோக முறை - அது சீர்திருத்தப்படவேண்டும் என்பதை நம்முடைய நண்பர் மணி அவர்களும், திருநாவுக்கரசு அவர்களும் இங்கே நேற்றைக்கு கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். பல கட்சிகளின் சார்பிலும், இந்திய தேசிய லீக்கின் சார்பிலும், நம்முடைய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பிலும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலும் இந்தப் பிரச்சினைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன.

பிற்பகல் 1-20

ஆனால் எனக்கு ஒரு வருத்தம். பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலும், தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும் பேசியவர்கள், பெருமளவுக்கு இலங்கைப் பிரச்சினையில் நேரத்தை செலவிட்டு விட்டார்கள், பெருமளவு எல்.டி.டி.ஈ.-க்காக நேரத்தை செலவிட்டுவிட்டார்கள். கவர்னர் உரையைப் பற்றி அதிக நேரம் அவர்கள் பேசாத காரணத்தால், எனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பொருட்கள், கருத்துக்கள் அவர்களிடமிருந்து கிடைக்காமல் போய்விட்டதே என்று எனக்கு ஒரு வருத்தம் உண்டு. நிதிநிலை அறிக்கையிலேயாவது அந்தக் கவலையை அவர்கள் போக்குவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

பொது விநியோக முறையில் ஒரு குழப்பம். குழப்பங்களெல்லாம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சட்டமன்றத்திலிருந்து எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து, அவர்கள் தருகின்ற பரிந்துரைகளைச் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அனுப்பி வைக்கப்பட்டு, அவர்களும் அந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டு வந்து என்னிடத்திலே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது ஆராயப்பட்டு வருகின்றது. அதற்கிடையில் எல்லோரும் சொன்ன ஒரு கருத்து, கூட்டுறவுத் துறையும், நுகர்-பொருள் வாணிபக் கழகமும், இவைகள் இணைந்து செயலாற்றாத காரணத்தால், பொது விநியோக முறையில் பல குளறுபடிகள் இருந்து வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டுதான் கூட்டுறவுத் துறைக்கும், உணவுத் துறைக்கும் ஒரே அமைச்சராக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இதற்குப் பிறகும், பொது விநியோக முறையிலே, திட்டத்தைச் செம்மைப்படுத்திட, ஒரு உயர்மட்டக் குழு, வெளிமாநிலங்களுக்கு சென்று வந்த குழு, தந்துள்ள அந்தக் கருத்துக்களையும் பரிசீலித்து அவைகளையும் நடைமுறைப்படுத்த இந்த அரசு முன்வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 3 ரேஷன் கார்டுகள் குடும்ப அட்டைகள், சிவப்பு நிறத்திலே ஒன்று, பச்சை நிறத்திலே ஒன்று, மஞ்சள் நிறத்திலே ஒன்று என்று 3 அட்டைகள் வழங்கப்படவிருக்கின்றன. சிவப்பு நிறத்திலே வழங்கப்படுகின்ற அட்டைக்கு எல்லாப் பொருட்களையும் ரேஷனில் வாங்கிக் கொள்ளலாம். பச்சை நிறத்திலே கொடுக்கப்படுகின்ற அட்டைகளுக்கு அரிசி நிச்சயமாக தரப்பட மாட்டாது. எனென்றால், 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் மாதந்தோறும் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு, வசதி படைத்த குடும்பத்தினருக்கு, அவர்களுக்கு அரிசி தரப்பட மாட்டாது, மற்ற பொருட்கள் ரேஷனில் தரப்படும். சிவப்பு கார்டுகளுக்கு எல்லாப் பொருட்களும், அரிசி உட்பட, எல்லாப் பொருட்களும் தரப்படும். இந்த மஞ்சள் கார்டுகளுக்கு, அவர்களின் விருப்பத்திற்கு விட்டுவிடுகிறோம். அரிசி வேண்டுமா, வேண்டாமா? என்று. அரிசி வேண்டும் என்றால் கொடுக்கிறோம். சிவப்பு கார்டுக்குத் தருகின்ற அதே ரேஷன் தரப்படும் 'எனக்கு அரிசி வேண்டாம், சர்க்கரையோ, மண்ணெண்ணெயோ கொஞ்சம் அதிகப்படுத்திக் கொடுங்கள்' என்று சொன்னால் இரண்டில் ஒன்றை அதிகப்படுத்தி அவர்களுக்குத் தரப்படும். இதுதான் மஞ்சள் கார்டுக்கு உள்ள இலக்கணம். இவைகளிலே ஏதாவது குளறுபடிகள் இருந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுதி அனுப்புவார்களேயானால் அல்லது நேரிலே சொல்வார்களேயானால், அவைகளை சிந்தித்துப்

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பார்த்து ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் தேதி அமலுக்கு வருகின்ற இந்தத் திட்டத்தை—சிக்கல்களையெல்லாம் களைந்து எறிந்து—நிறைவேற்ற இந்த அரசு முன் வரும் என்பதை இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

உள்ளாட்சிமன்றத் தேர்தல்களைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. அதிலே ஒன்றியத் தலைவர்களும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். மாவட்ட ஊராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தில் இந்த அரசுக்கு மாறுபாடே இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதில் எந்தவிதமான மாறுபாடான கருத்தோ இந்த அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் வரும்பொழுதே அது இணைக்கப்பட்டு, அதை மாற்ற முடியாத ஒரு சூழ்நிலையிலே நாம் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாவற்றுக்கும் நேரடித் தேர்தல் வைத்துவிட்டு, ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு ஏன் இல்லை என்பதை எண்ணும்போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. வேதனையாகவும் இருக்கிறது. அதனுடைய விளைவு, இன்றைக்கு வருந்தத்தக்க அளவிலும் இருக்கிறது. திருப்திகரமான நிலையிலும் இல்லை. ஆனால் அதையே சிந்தித்துக் கொண்டு, மாநில அரசின் சார்பாக மாற்றி அமைத்திருந்தால், இந்தத் தேர்தல் நடைபெற்று இருக்கவே முடியாது. அதைத்தான் நான் அந்த நேரத்திலேயே சொன்னேன். எப்படியோ தேர்தலை நடத்திவிடுவோம், பிறகு இருக்கின்ற சிக்கல்களையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் களைந்து எறிவோம் என்று அன்றைக்கே சொன்னேன். அதைப்போல இந்தக் கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அந்தக் கருத்தை நிலைப்படுத்த, நியாயப்படுத்த, அந்தக் கருத்தை நடைமுறைப்படுத்த மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி ஆவன செய்வதற்கு அரசு முன்வரும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் சுப்பராயன் அவர்கள், மாநிலத்திலே ஒரு திட்டக் குழு இருப்பதைப் போல, மாவட்ட திட்டக் குழுக்கள் இருந்திட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலே யார், யார் இடம் பெறவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மாநிலத் திட்டக் குழுவில் 10, 15 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திலே திட்டக் குழு என்று சொன்னால், அவர்கள் சொன்ன கணக்கின்படி பார்த்தால், அது ஒரு பெரிய குழுவாக ஆகிவிடும்.

டி.டி.சி. என்று ஏற்கெனவே ஒன்று இருந்தது. டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்ற பெயரில் மாவட்ட வளர்ச்சிக்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

குழுக்கள் உள்ளன. அதிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள், அதிகாரிகள் இவர்களெல்லாம் இடம் பெற்று திட்டங்களைத் தீட்டுவார்கள். இப்போதும் ஒன்றும் மோசம் போய்விடவில்லை. உள்ளாட்சி மன்றங்களுடைய தலைவர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், இவர்களெல்லாம் இடம் பெறுவதற்கு எந்த வகையிலே, எதிர்காலத்திலே உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கான அதிகாரங்களைத் தரப்போகிறோம் என்று நிர்ணயித்து, அதை அறிவிக்கிற நேரத்திலே திரு. சுப்பராயன் அவர்களுடைய கருத்தும் ஆராயப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா என்ற செய்தியை இந்த அவையிலேயே அறிவிப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றதைப் பற்றி, நாம் ஏதோ அவசரப்பட்டு அறிவித்துவிட்டோம். தவறாக அறிவித்து விட்டோம் என்றெல்லாம் குறைபாடுகள் சொன்னாலும் கூட, இப்போது 25-1-1997 அன்று தினமணியில் எழுதப்பட்ட தலையங்கத்தை நினைவுபடுத்துவது என்னுடைய கடமை. தலையங்கத்தில், “கருணாநிதி அரசு பொறுப்பேற்ற ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் தேர்தல்களை நடத்தி, அவை மீண்டும் ஜனநாயக வடிவம் பெற வழிவகுத்து விட்டது. தனி அதிகாரிகளின் தலைமையில் இயங்கி வந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் இப்பொழுது மக்கள் பிரதிநிதிகள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடந்த ஐந்தாண்டுக் கால அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்துவதற்கு அஞ்சினார்கள். தில்லியிலிருந்து கடுமையான எச்சரிக்கைகள் வந்தபோதிலும், அரசு அசைந்து கொடுக்கவில்லை. வகைவகையான சாக்குப்போக்குகளைக் கூறி, உள்ளாட்சித் தேர்தல்களை கடைசி வரை தவிர்த்துவிட்டது. அந்தப் பின்னணியுடன் கவனிக்கும் போது ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற ஆறே மாதங்களுக்குள், தமிழகமெங்கும் பரவலாக அமைந்துள்ள 12,584 ஊராட்சிகளுக்கும், 384 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், 635 நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், 28 மாவட்டப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், 104 நகராட்சிகளுக்கும், 6 மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்தி முடித்தது பாராட்டுக்குரியது. இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குக் கூடுதல் பொறுப்புக்களையும் கூடுதலாக நிதி ஆதார வசதிகளையும் செய்து தர அரசு முடிவு செய்திருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியது.” இதைத்தான் உறுப்பினர்களெல்லாம் இங்கே எதிரொலித்திருக்கிறீர்கள். வருகிற நிதிநிலை அறிக்கையில் என்னென்ன அதிகாரங்கள், என்னென்ன

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பொறுப்புகள், என்னென்ன நிதி உதவிகளெல்லாம் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தரப்பட இருக்கின்றன என்பதை அறிவிக்க இருக்கிறோம்.

மேலும் 'தினமணி' கூறுகிறது: "இந்த விஷயம் சட்டப்பேரவையில் கவர்னர் நிகழ்த்திய உரையில் முக்கிய இடம் பெற்றிருப்பதிலிருந்து, இதில் அரசு எவ்வளவு ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது. 'உள்ளாட்சிகளுக்குக் கூடுதல் பொறுப்புகளை ஒப்படைப்பது சம்பந்தமாக, சட்ட-நிர்வாக மற்றும் நிதி அடிப்படையிலான கூறுகளை' ஆராயுமாறு மாநில திட்டக் குழுவை அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டது. அதையொட்டி, திட்டக் குழு செய்துள்ள பரிந்துரைகளின்மீது அரசு மேற்கொள்ளும் முடிவுகள் நிதி நிலை அறிக்கை கூட்டத் தொடரின்போது அறிவிக்கப்பட இருக்கின்றன. இம்முடிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான சட்ட வரைவும் பேரவையிலே கொண்டு வரப்படும்" என்று தினமணி எழுதியுள்ள தலையங்கத்தினுடைய கருத்தைத்தான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டும் என்று எடுத்து வைத்த கோரிக்கைகளுக்கு நான் பதிலாக அளித்து, வருகிற நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முன்பே உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான அதிகாரங்கள், உரிமைகள், பொறுப்புக்கள் எவையெவை என்று ஆய்ந்து, பகுத்து, அவைகள் வெளியிடப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய வல்லரசு அவர்கள் இங்கே பேசும்போது விவசாயிகளுக்கு எல்லோருக்கும் மின் இணைப்பை வழங்கிவிடுங்கள் என்ற ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார். இந்தியா முழுவதும் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளினுடைய தொகை 112 லட்சம் ஆகும். 112 லட்சம், இந்தியா முழுவதுமுள்ள விவசாய பம்பு செட்டுகளினுடைய எண்ணிக்கை. இதை 25 மாநிலங்களுக்கும், 7 யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் என்று வகுத்துப் பார்த்தால் ஒரு மாநிலத்திற்கு சராசரி 4 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்திலே மாத்திரமுள்ள பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 15 லட்சம் என்பதை நான் பெருமையோடு கூறிக்கொள்வேன்.

1967-ஆம் ஆண்டு கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது 2 லட்சம் பம்பு செட்டுகள்தான் இருந்தன. 1933-ஆம் ஆண்டுதான் தமிழ்நாட்டிலே மின்சாரம் எட்டிப் பார்த்தது. 1933-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகமான மின்சாரம், 34 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட 2 லட்சம் பம்பு செட்டுக்களுக்குத்தான் இணைப்பு என்ற அளவிலே அது வளர்ந்திருந்தது.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1967-ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, அண்ணா அவர்கள் அதிலே காட்டிய அக்கறையின் காரணமாகவும், தொடர்ந்து நாங்கள் அண்ணா வழியிலே அந்த அக்கறையை மேலும் காட்டி முயற்சித்த காரணத்தினாலும் வளர்ந்து வந்து, கடந்த ஆட்சிகளிலே மேலும் வளர்ந்து, வளர்ந்து, இன்றைக்கு 15 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: 1967-ஆம் ஆண்டு இரண்டு இலட்சமாக இருந்த பம்பு செட்டுகள், 1973-74-லே 6 இலட்சம் பம்பு செட்டுகளாக அது பெருகி இன்றைக்கு 15 இலட்சம் பம்பு செட்டுகள் என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கின்றன. ஆண்டொன்றுக்கு 40 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்குத்தான் இணைப்பு வழங்கப்பட முடியும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 40 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்பு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் இணைப்புக் கேட்டு வந்திருக்கின்ற கோரிக்கைகள் எண்ணில் அடங்கா. இலட்சக் கணக்கில் வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசிடத்திலேயிருக்கின்ற பணத்தையெல்லாம் வாங்கினாலும்கூட அது முடியாத காரியம். எனவே, மெல்ல, மெல்ல, ஆனால் படிப்படியாக உறுதியாக எல்லா பம்பு செட்டுகளுக்கும் இணைப்பு தருகின்ற ஒரு காரியத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நம்முடைய ஞானசேகரன் அவர்களும், வேறு சில உறுப்பினர்களும், அ.தி.மு.க. சார்பில் பேசிய சுந்தரம் அவர்களும் எடுத்துக் கூறிய கருத்து, கள்ளச்சாராயம் இன்றைக்குப் பெருகிவிட்டது, அதை ஒழிப்பதாகச் சொன்னார்கள், அது ஒழிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. கள்ளச்சாராயத்தை முழுமையாக ஒழித்துவிட்டதாக ஒரு அதிகாரி பத்திரிகையிலே அறிக்கை விட்டதாகக் கூடச் சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரியிடம் நான் கேட்டேன். 'எனக்கே தெரியாமல் எப்படி ஒழித்தீர்கள்' என்று கேட்டேன். எனக்கே தெரியாமல் பத்திரிகையில் போட்டுவிட்டார்கள் என்று அவர் சொன்னார். நான் அப்படிச் சொல்லவேயில்லை; அப்படிப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று அவர் சொன்னார். இந்தக் கள்ளச்

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

சாராயத்திலே மாமூல் பெருகிவிட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டிய காரணத்தினாலேதான், மாமூலை ஒழிப்பதற்காக காவல்துறை மதுவிலக்கு தனிப் பிரிவை இந்த ஆட்சி கலைத்தது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் தொடர்ந்து பல்வேறு மாவட்டங்களில் கள்ளச்சாராயச் சோதனைகள் நடைபெற்று, தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்குச் சில குறிப்புகளை நினைவூட்டுகிறேன்.

மீன்குருட்டியில் காவல் துறை நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக 3,880 லிட்டர் கள்ளச் சாராயமும், 2,19,137 லிட்டர் ஊறலும் கைப்பற்றப்பட்டன. 207 பேர் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சியதற்காகவும், விற்பனை செய்தமைக்காகவும் கைது செய்யப்பட்டார்கள், 4 வாகனங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன.

கடந்த டிசம்பர் திங்களில், குமரி மாவட்டம் களியக்காவினை காவல் நிலையத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் மதுவிலக்கு சோதனை செய்து டி.ஏ.சி. 5787 என்ற எண்ணுள்ள லாரி மற்றும் ஒரு ஜீப், ஒரு வேன், ஒரு கார் ஆகியவைகள் கைப்பற்றப்பட்டு, அவற்றிலிருந்த எரிசாராயம் 1,75,000 லிட்டர் கைப்பற்றப்பட்டது. புதிய அரசு அமைந்த பிறகு 1-6-96 முதல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மொத்த வழக்குகள் 2,95,298. எப்படிப் பெருகியுள்ளது என்பதை இந்தக் கணக்கிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கைது செய்யப்பட்ட நபர்கள் 2,81,893 பேர். கைப்பற்றி அழிக்கப்பட்ட கள்ளச்சாராயம் 35,47,425 லிட்டர். கைப்பற்றி அழிக்கப்பட்ட சாராய ஊறல் 2,99,53,398 லிட்டர். கைப்பற்றிய சாராயப் பாக்கெட்டுகள் 10,31,914. கைப்பற்றிய எரிசாராயம் 2,92,991 லிட்டர். கைப்பற்றிய மதுக் கசாயம் 59,755 லிட்டர். கைப்பற்றப்பட்ட போலி மது மற்றும் இரண்டாம் தர மது வகைகள் 1,26,218 லிட்டர். பறிமுதல் செய்யப்பட்ட வாகனங்கள் 2,362. குண்டர் சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டோர் 227 பேர். நீதிமன்றங்களில் வகுலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை ரூ. 2,64,19,099. காவல் துறையினரால் வகுலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை ரூ.4,49,25,394. கள்ளச் சாராயத்திற்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது இந்த ஆட்சி நடவடிக்கை எடுத்த வகையில் ஒரு டி.எஸ்.பி., 8 இன்ஸ்பெக்டர்கள், 11 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 15 தலைமைக் காவலர்கள் மற்றும் 46 காவலர்கள் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும், 4 டி.எஸ்.பி.கள், 8 இன்ஸ்பெக்டர்கள்,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

40 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 14 தலைமைக் காவலர்கள், 198 காவலர்கள் ஆகியோர் கள்ளச் சாராயம் காரணமாக வேறு இடங்களுக்கு மாறுதல் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர், 4 தலைமைக் காவலர்கள், 12 காவலர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்கே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு டி.எஸ்.பி, 41 இன்ஸ்பெக்டர்கள், 46 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 14 தலைமைக் காவலர்கள், 104 காவலர்கள் மீது துறையின் சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுத்தும் கூட, இதனால் அறவே கள்ளச் சாராயம் ஒழிந்து விட்டது என்று நான் நம்பத் தயாராக இல்லை. மேலும், இதற்கு யார் யார் ஊக்கம் அளிக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் கூட தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு, மாமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள். உறுப்பினர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த அரசுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். கள்ளச் சாராயப் பேர்வழிகளைப் பிடிப்பதிலும், அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கினால் குறுக்கே நிற்காமல் இருப்பதிலும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 1-35

இந்தக் கள்ளச் சாராயத்தைப்போல, இன்னொரு கயமைச் செயல், இதைவிட மோசமான செயல், பல ஏழையெளிய. நடுத்தர, பாமர மக்களை, படித்த மக்களையும் ஏமாற்றிய ஒரு மோசடி, தமிழ்நாட்டில் பல ஆண்டு காலமாக நடைபெற்று, இந்த அரசு வந்த பிறகு, அந்த மோசடிப் பேர்வழிகள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டு, சிறைச்சாலைகளிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 168 கோடி ரூபாய் பொதுமக்களுடைய பணம், நிதிநிறுவனங்களின் மூலம் சுரண்டப்பட்டிருக்கிறது. மோசடி செய்த நிறுவனங்களின் பெயர்கள்:

தேவி கோல்டு ஹவுஸ் குரூப் கம்பெனிகள்,

ஈஸ்வரி குரூப் கம்பெனிகள்,

மேக்ஸிமா குரூப் கம்பெனிகள்,

சினேகம் குரூப் கம்பெனிகள்,

திருமகள் குரூப் கம்பெனிகள்,

ஒமேகா கமர்ஷியல் கிரடிட் அண்டு இன்வெஸ்ட்மென்ட்,

நியூ இந்தியா நிதி அண்டு முதலீடு,

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

லஷ்மி கோல்டு ஹவுஸ்,

ரமேஷ் கார்ஸ் குரூப்,

பாரதி ஜெம்ஸ் அண்டு ஜுவல்ஸ் குரூப்,

கார் சென்டர்,

மதுவந்தி நிதி,

சூரியா எஸ்டேட்,

எஸ்.கே.எஸ். கோல்டு ஹவுஸ்,

ஸ்ரீராமுலு செட்டி ஜுவல்லரி அண்டு நிதி,

சென்னை மோட்டார் நிதி அண்டு உத்தரவாதம் நிறுவனம்,

தட்சிணா குரூப்,

இந்த மோசடி நிதி நிறுவனங்கள் எல்லாம், பத்திரிகைகளில், டி.வி.க்களில் விதவிதமான விளம்பரங்களை வெளியிட்டு, அவர்கள் சொல்லுகின்ற வட்டியைப் பார்த்து ஏமாந்துபோய், பல பேர் இந்த நிறுவனங்களிலே தாங்கள் உழைத்து, கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த தங்களுடைய பணத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டுபோய் கொடுத்து, ஏமாந்த நிலையிலே, 168 கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு சூறையாடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களிடமிருந்து, எங்களுடைய பணத்தைத் திருப்பி வாங்கித் தாருங்கள் என்று கேட்டவண்ணம், இழந்த மக்கள், பொருளிழந்த மக்கள், கண்ணீரும் கம்பலையுமாக கையேந்தி நிற்கின்றார்கள். அந்தக் கஷ்டத்தை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதற்கு சட்டப்பூர்வமான நிலைகளை அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கிடையில், நிறுவனங்களையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த ஒரு புதிய சட்டத்தை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அரசு கொண்டுவரவும் இருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்தச் சட்டமும் வரவிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்குப் பிறகு, இந்த நிறுவனங்கள் மீது நடைபெறுகின்ற வழக்குகளைக் கூர்மைப்படுத்த, விரைவுபடுத்த, தொகுத்து ஒன்றாக்கி நடத்திட, தனி நீதிமன்றமே அமைக்கப்பட்டு, அந்த நீதிமன்றத்திலே இந்த வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டு, இழந்த பொருள்களில் ஒரு முக்கால் பகுதியாவது அவர்களுக்குத் திரும்பக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை அரசு நிச்சயமாக ஏற்படுத்தும்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 சனவரி 30]

என்ற உறுதியை, பொருளிழந்தவர்களுக்கு எல்லாம் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

அதேபோல், சந்தனக் கட்டை கடத்தல் பற்றியும், குறிப்பாக நம்முடைய ஞானசேகரன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மலைகள் எல்லாம் மொட்டையாக இருக்கின்றன என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லா சந்தன மரங்களும் போய்விட்டன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சி, சந்தனக் கடத்தல்காரர்களை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. எந்த ஆட்சியும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்காது. ஆனால், கடந்த ஆட்சிகளைவிட, இந்த ஆட்சி, மேலும் தீவிரமாக, சந்தனக் கடத்தல்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1995-ஆம் ஆண்டிலே 13-5-1995 முதல் 31-12-1995 வரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 1690; 1996-இல் 13-5-96 முதல் 31-12-96 முடிய இந்த ஆறு, ஏழு மாத காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 2107. சந்தனக் கட்டைகளுடைய அளவு—1995-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சந்தனக் கட்டைகளின் அளவு 362 டன்; இப்போது 561 டன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சொன்னால், கேட்கக்கூடும்; முன்பு 362 டன் தான் திருட்டுப் போயிருக்கிறது, இப்போது நிறைய போயிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லக்கூடும். அதுவல்ல; நிறைய கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போவது, போய்க் கொண்டதான் இருக்கிறது; நான் இல்லையென்று மறுக்கவில்லை. 561 டன் சந்தனக் கட்டை இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு பிடிக்கப்பட்ட சந்தனக் கட்டைகளின் மதிப்பு 6.34 கோடி ரூபாய். இப்போது 12.69 கோடி ரூபாய்க்கான சந்தனக் கட்டைகள் அவைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிடிக்கப்பட்ட வாகனங்களினுடைய எண்ணிக்கை முன்பு, 1995-இல், 367. இப்போது 527. அதிலே எந்த வாகனத்தையும் கடந்த ஆட்சியிலே பறிமுதல் செய்யவில்லை.

இப்போது 355 வாகனங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த ஆட்சியிலே 94-ஆம் ஆண்டு 788 டன் சந்தனக் கட்டைகள் ஏலம் விட்டதற்கு 18 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தது. இப்போதும் அதே அளவு 1996-ல் 790 டன், 2 டன் தான் கூட. இதை ஏலம் விட்டதில் கிடைத்திருக்கக்கூடிய பணம் 41 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு வேளை அன்றைக்கிருந்த நிலவரத்திலே ஏலம் அப்படிப் போயிருக்கலாம். இருந்தாலும் சந்தனக் கட்டை விவகாரத்திலே யாரையும் நாம் விட்டு விடவுமில்லை. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வாகனங்களையும்

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

விட்டுவிடவில்லை. சந்தனக் கட்டைகள் மூலமாக கிடைக்க வேண்டிய ஏலத் தொகையையும் நாம் விட்டுவிடவில்லை. இதிலே உஷாராக இருக்கிறோம். இன்னும் உஷார் தேவை என்பதை மறந்துவிடாமல் இருக்கின்றோம்.

பிற்பகல் 1-40

சில உறுப்பினர்கள், அதிலும் குறிப்பாக திருநாவுக்கரசு பேசும்போது ரவுடிகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு 5-7-96-ல் எழும்பூர் நீதிமன்றத்திலே நடைபெற்ற கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட மாலைக்கண் செல்வம் மற்றும் நம்பி என்ற ரவுடிகள் அன்றைக்கு இரவே கைது செய்யப்பட்டார்கள். ரவுடித்தனம் நடைபெறலாம்; கொலைகள் நடைபெறலாம், இருந்தாலும் அதை உடனடியாக கண்டுபிடித்து தண்டிக்கின்ற அந்தக் காரியங்கள் தொடர்ந்து இந்த ஆட்சியில் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

அதே கலாச்சாரம்தானே இப்போதும் என்று கேட்டுவிடக்கூடாது. இப்போது இருந்தாலும் கூட, அந்தக் கொலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றாலும்கூட, விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றாலும்கூட உடனடியாக இந்த அரசு, காவல்துறை நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைக் கைது செய்கின்ற அந்தப் பொறுப்புமிகுந்த காரியத்தை நடத்தியிருக்கிறது என்பதற்குத்தான் இவைகளை எல்லாம் சொல்கின்றேன். 23-7-96 அன்று மாட்டு சேகர் என்ற ஒரு ரவுடியும் அவனது நண்பர்களும் காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இந்த அவையிலேயே பலரும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ரவுடிகளை அடக்குவதற்கு இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கையையும், காவல்துறை அதன் காரணமாக மேற்கொண்டிருக்கின்ற கடமைகளையும் இந்த அவையிலேயே பலரும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

27-7-96 புரசைவாக்கத்தில் ரவுடிகள் செந்தில்குமார் என்ற குமார், குமரகுருபரன், முத்துக்குமார், குமரன் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டு அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 31-7-96 அன்று வளசரவாக்கம் சுதாகர் ரெட்டி அவர்களின் மகன் சுத்தீரை கடத்திச் சென்ற ரவுடிகள் ஆசைத்தம்பி, மனோ மற்றும் கோபால் ஆகியோர் காவல்துறையால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அதைப்போலவே கபிலன் என்ற ஒரு பெரிய ரவுடி காவல்துறையால் அடையாறு பக்கத்திலே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இவர்கள் எல்லாம் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டபோது மகிழ்ச்சி தெரிவித்து வரவேற்று, பாராட்டியவர்கள் பலர் உண்டு. ஆனால் திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கின்றேன். ஆசைத்தம்பி,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

மனோ இவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டபோது, அவர்களுடைய தலைவி, செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் விடுத்த அறிக்கையை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. என்ன அறிக்கை விடுத்தார்கள் என்றால், 'அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு எதிராக பொய் வாக்குமூலம் கொடுக்கும்படி கருணாநிதி தலைமையிலான இன்றைய திமுக அரசு ஆசைத்தம்பியை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆசைத்தம்பி அத்தகைய பொய்யான வாக்குமூலத்தைக் கொடுத்தால் அவரை சிறையில் நல்ல முறையில் நடத்துவதாக உறுதி அளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தான் பொய் வாக்குமூலம் கொடுக்கமுடியாது என்று அவன் கூறியதாகவும் பின்னர் சில நாட்கள் காவல் துறையினர் கொடுத்த நெருக்கடியினால் அதற்கு சம்மதம் தெரிவித்ததாகவும் தெரிகிறது. ஆனால், —'கூறப்படுகிறது, தெரிகிறது' என்று ஜாக்கிரதையான வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.—ஆனால் காவல் துறையினரின் கவனக் குறைவினால் அவர்களுடைய கண்காணிப்பில் ஒளிந்து இருந்த ஆசைத்தம்பி அந்த இடத்திலிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. இதற்குப் பிறகுதான் காவல் துறையினரால் திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட, பார்த்ததும் துப்பாக்கிச் சூடு என்ற நாடகம் நடத்தப்பட்டது என்றும், அந்த போலிச் சம்பவத்தினால் லயோலா கல்லூரி அருகில் ஆசைத்தம்பி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டான் என்று நம்பகமான தகவல் வந்துள்ளது' என்று ஒரு பொறுப்புள்ள, முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள், இன்றைய ஒரு பெரிய கட்சியினுடைய தலைவர் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள், ரவுடிகள் ஒழிக்கப்படுகிற நேரத்தில், பலரும் பாராட்டுகிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டது சரிதானா என்பதை திருநாவுக்கரசு போன்றவர்களுடைய சிந்தனைக்கே நான் விட்டுவிடுகிறேன். ஏனென்றால் தினந்தோறும் ரவுடிகளுடைய தொல்லை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஒரு 5, 6 பேரை சுட்டுக் கொன்றுவிட்ட காரணத்தால் ரவுடி ராஜ்யமே ஒழிந்துவிட்டது என்று சொல்லமுடியாது. ரவுடிகள் ஓரளவுக்கு இன்றைக்கு அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அச்சத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது இந்தக் காவல் துறை, இந்த அரசு. இந்த அரசை ஊக்கப்படுத்தி, காவல் துறையை ஊக்கப்படுத்தி, இந்த ரவுடி ராஜ்யத்தை ஒழிப்பதற்கு எல்லோரும் முன்வர வேண்டும். அந்த வகையிலே தலைவி கொடுத்த அறிக்கையை மறந்துவிட்டு, தம்பி திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ரவுடி ராஜ்யத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று முன்வந்து சொன்னதை நான் வரவேற்று, பாராட்டி மகிழ்கின்றேன்.

கொலைகளைப் பற்றி இங்கே பேசுகிறபோது நம்முடைய பா.ஜ.க. உறுப்பினர் நண்பர் வேலாயுதம் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

கடந்த சில வருஷங்களில் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த 27 பேர் கொல்லப்பட்டிருப்பதாக இங்கே அவர்கள் உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். இது ஏற்கெனவே பத்திரிகைகளிலேயும் வந்திருக்கிறது. பா.ஜ.க.-வினுடைய தலைவர்கள் கொடுத்துள்ள அந்தச் செய்தி 'இந்த ஆட்சியிலே' என்று சில பத்திரிகைகளிலும், 'கடந்த சில ஆண்டுகளில்' என்று சில பத்திரிகைகளிலேயும் வந்திருக்கிறது. எனவேதான், இந்த 27 கொலைகளும் இந்த ஆட்சியில் நடைபெற்றது என்று யாரும் எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக அந்த விவரங்களையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-45

1989-ஆம் ஆண்டு, அதாவது 31-8-89 அன்று கோவையில், கழக ஆட்சியின் போது, வீரகணேஷ் என்ற இந்து முன்னணிக்காரர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். 24-3-90 அன்று திண்டுக்கல்லில் நாகராஜ் என்பவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் தி.மு.க. ஆட்சியில் நடைபெற்றவை. அதற்குப் பின்னால் வந்த அ.தி.மு.க. ஆட்சி காலத்தில் 5-9-91 அன்று கோவையில், வீரசிவா என்ற சிவக்குமார் கொலை செய்யப்பட்டார். 4-12-92 ராமேஸ்வரத்தில் முனியசாமி என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். 8-8-93 சென்னையில் குண்டு வீச்சில் 11 பேர், காசிநாதன், தேசிகன், சேஷாத்திரி, ராமசுப்பிரமணியன், பாலன், ராஜேந்திரன், ராமகிருஷ்ணரெட்டி, பிரேம்குமார், மோகன பிரேம்குமார், லலிதா, ரவீந்திரன் ஆகிய 11 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். 10-10-94 அன்று மதுரையில் ராஜகோபாலன், இந்து முன்னணித் தலைவர் கொலை செய்யப்பட்டார். 14-4-95 அன்று சென்னையில் பைபிள் சண்முகம் என்பவர் குண்டு வீச்சினால் கொலை செய்யப்பட்டார். 15-4-95 அன்று சென்னை புதுப்பேட்டையில் பிரபு என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். 16-4-95 அன்று கோவையில் ராஜேந்திரன் என்பவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். 3-7-95 அன்று நாகையில் திருமதி தங்கம் என்பவர் குண்டு வீச்சில் கொலை செய்யப்பட்டார். 5-7-95 அன்று நாகையில் முருகன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இவைகள் எல்லாம் முன்பு நடைபெற்றவை. பிறகு இந்த ஆட்சியிலே என்று எடுத்துக்கொண்டால் 1-12-96-ல் உத்தமபாளையத்திலே ஆறுமுகம், 3-1-97-ல் ரங்கநாதன், 10-1-97-ல் எஸ்.டி. மாணிக்கம் துரைராஜ், இன்று தாம்பரத்தில் ராமச்சந்திரன், என்ற இந்தக் கொலைகள்.

நான் இந்த எண்ணிக்கையை ஒப்பிட்டுக்காட்டி இந்த ஆட்சியை விட அந்த ஆட்சியிலே அதிகக் கொலை, அந்த ஆட்சியைவிட இந்த

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

ஆட்சியிலே குறைவான கொலை என்று கூற, அந்த வாதத்திற்கு வர நான் விரும்பவில்லை. இப்படி ஒரு நிலை, தமிழகத்தில் இந்து முன்னணியினர் மற்றும் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடையிலே ஏற்பட்டுள்ள நிலையை வரவேற்பதற்கு நாம் யாரும் தயாராக இருக்க முடியாது. சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு முறையும் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறோம். இது பெரியார் பிறந்த மண், காமராஜர் பிறந்த மண், பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த மண், காயிதே மில்லத் பிறந்த மண், இங்கே மதவாதங்களுக்கு, சாதிச்சண்டைகளுக்கு இடமில்லை என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்திலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இத்தகைய வன்முறைச் செயல்கள் மத வெறியின் காரணமாக நடைபெற்று விடுகின்றன. மத வெறி ஆட்டத்திலே ஈடுபடுகின்றவர்கள், இந்து முன்னணியின் பெயரால் ஈடுபட்டாலும், அல்லது இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் பெயரால் ஈடுபட்டாலும், எந்த அமைப்பின் பெயரால் ஈடுபட்டாலும் அவர்கள் எல்லாம் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஒரு கடுமையான நடவடிக்கையின் மூலம் அவர்களை எல்லாம் சீர்திருத்த முடியும் என்றால் அந்தக் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கவும் இந்த அரசு தயங்காது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாக இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

கொலைகள் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் ஆகாது. கருத்துக்குக் கருத்து, எழுத்துக்கு எழுத்து, பேச்சுக்குப் பேச்சு என்கின்ற அளவில் எண்ணங்களை வெளியிட்டு சிலரைத் திருத்த முற்பட வேண்டுமே அல்லாமல் கொலையினால் எப்படி ஒரு கொள்கையைத் திணித்துவிட முடியும்; ஒரு கொள்கையைப் பரப்பிவிட முடியும் என்பதை அவர்கள் இந்து முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தினுடைய மன்றங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய தீவிரவாதிகள் இருதரப்பிலும் இருக்கின்றார்கள். இஸ்லாமிய சமுதாயத்திலே ஒரு கொலை விழுந்தால் மறுநாள் இந்து சமுதாயத்திலே இந்து முன்னணியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று நியதி இல்லை. அதைப்போல தொடர்ந்து நடக்கக்கூடாது என்று பிரதிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், சபதம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக பழிக்குப்பழி என்ற முறையிலே வெட்டிக்கொண்டே போனால் நாடு காடாகிவிடும். இரத்தக் களறிதான் மிஞ்சும். அதை எண்ணிப்பார்த்திட வேண்டும்.

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

நம்முடைய நண்பர் பழனிபாபா கொல்லப்பட்டுவிட்டார். அவர் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள எல்லாத் தலைவர்களிடத்திலும் நட்பும் கொண்டிருந்தார், விரோதமும் கொண்டிருந்தார். அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களிடத்திலே நண்பராக இருந்தார். பிறகு எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியிலே அவர் கண்டிக்கப்பட்டார், தண்டிக்கப்பட்டார் என்றுகூடக் கருதுகிறேன். சிறைச்சாலைக்குச் சென்றதாகக் கூட நினைவு. பிறகு எனக்கு நண்பராக இருந்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாகப் பேசினார். பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிர்ப்பாகவும் பேசினார். அப்துல் சமது அவர்களுக்கு நண்பராக இருந்தார். லத்தீப் அவர்களுக்கு நண்பராக இருந்தார். பிறகு இந்த இருவருமேகூட, அவர் நம் மேடைக்கு வராமல் இருப்பது நல்லது என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு அவருடைய பேச்சு அதிக உஷ்ணத்தோடு, அதிகக் கொதிப்போடு அமைந்ததையும் எல்லோரும் அறிவீர்கள். எனவே, அவர் பேசியது அவருடைய கொலைக்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடாது. அதற்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தப் பேச்சை எதிர்கொள்ளக்கூடிய வாதங்கள் மற்றொரு முனையிலே இருக்க வேண்டுமேயல்லாமல் அது கத்திமுனையில் தீர்மானிக்கக்கூடிய செய்தியாக இருந்துவிடக்கூடாது. பழனிபாபாவினுடைய கொலைக்கு, நானும் இந்த அரசும், ஏன் இங்கே வீற்றிருக்கின்ற அவை உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்கள்தான், தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இருந்தாலும் கூட, இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகளிலே, எதிரிகள் தப்பித்துவிடாமல், கொலையாளிகள் தப்பித்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய அந்தக் கடமை உணர்வு அரசுக்கும் இருக்கிறது, காவல்துறைக்கும் இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை நாங்கள் நிறைவேற்றுவோம் என்ற உறுதியையும், இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-50

உரையினிடையே நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள், கூட்டுறவுத் துறையால் நடத்தப்படும் பொது விநியோகத் திட்ட நியாய விலைக் கடைகளில், விற்பனையாளர்களுடைய பணியைப் பற்றியும், அவர்களுக்கு இந்த அரசு செய்ய வேண்டிய சலுகை அல்லது உரிமை அல்லது உதவி, இதைப்பற்றியும் நேற்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு முதல்வர் பதில் அளிப்பார் என்று கருதுகிறேன் என்று எண்ணுவதாகச் சொன்னார். சொல்லிவிட்டு என்னிடத்திலே இன்றைக்கு ஊருக்குப் போகிறேன் என்று சொன்னார். வரமாட்டார் என்று நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

இருந்து விட்டேன். பிறகு அவர் வந்துவிட்டார். நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, 5 ஆண்டுகள் பணி முடித்த விற்பனையாளர்களுக்கு 430 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் என்றும், 5 ஆண்டுகள் பணி முடிக்காதவர்களுக்கு 800 ரூபாய் தொகுப்பு ஊதியம் என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதை, இந்த அரசு, 800 ரூபாய் தொகுப்பு ஊதியத்தை, இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு, 11-9-96 அன்று Retrospective effect-உடன் 900 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது. இதனால் 84 இலட்சம் ரூபாய் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவாகும். அரசுக்கு 63 இலட்சம் கூடுதல் மானியச் செலவும் ஏற்படும். கூட்டுறவு நியாய விலைக் கடைகளில் 3326 பேர், கட்டுனர் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 600 தொகுப்பு ஊதியமாகப் பெற்று வந்தார்கள். இந்தத் தொகையை 800 ரூபாயாக Retrospective effect-உடன் 11-9-96 அன்று உயர்த்தி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு 80 லட்ச ரூபாயும், அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றிற்கு 27 இலட்சம் ரூபாயும் கூடுதலாகச் செலவாகும். இதற்கு மேலும் அவரது கோரிக்கை வளருமேயானால், அதைப்பற்றியெல்லாம் அலட்சியப்படுத்தி விடாமல், நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முன்பு அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்—முடிவாகச் சொல்லிவிட முடியாது—பரிசீலிக்கும் என்பதை மாத்திரம் நான் திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஞானசேகரன் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார். தமிழ் ஆட்சி மொழித் துறை கடந்த ஆண்டில் என்ன செய்தது என்று கேட்டார். கேள்வியிலேயே அவர் அந்தக் கருத்தை வைத்தார். கேள்வி எழுப்பினால்தான் குடாக இருப்பதாகத் தெரியும் என்ற எண்ணத்தோடு அவர் அந்தக் கருத்தை இங்கே வைத்தார். இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்ற பிறகுதான், தமிழ் வளர்ச்சிக்காக, தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை வளர்ச்சிக்காக ஒரு தனி அமைச்சகத்தையே உருவாக்கி இருக்கிறது என்பதை அவர் அறியாதவர் அல்ல. ஆட்சி மொழித் துறையால், தமிழ் வளர வேண்டுமென்பதற்கு, உடனடியாக 500 புதிய தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. தட்டச்சுப் பொறிக்கும் தமிழுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்டுவிடக் கூடாது. தமிழில் அடிக்க வேண்டிய செய்திகளையெல்லாம், தரவேண்டிய செய்திகளையெல்லாம் அடிப்பதற்கு ஒரு தட்டச்சுப் பொறி தேவை. அதில் 500 பொறிகள் இப்போது வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி வாங்கிய காரணத்தினால் தற்போது 874 ஆங்கிலத் தட்டச்சுப் பொறிகள் 374-ஆகக் குறைக்கப்பட்டுவிட்டன. 304 தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகள் 804 ஆகக் கூடியுள்ளன என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. எடுக்கப்பட்ட 500 ஆங்கிலத் தட்டச்சுப்

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பொறிகளின் விசைப்பலகைகளும், தமிழில் மாற்றப்பட உள்ளன. Key Board, இவைகளெல்லாம் கூடத் தமிழிலே மாற்றப்பட உள்ளன. அரசு ஆணைகள் அனைத்தும் தமிழிலும் வெளியிடப்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்திலும் ஆணைகள் வரவேண்டும். தமிழிலும் அந்த ஆணைகள் வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பொது மக்கள் தமிழிலே எழுதும் கடிதங்களுக்கு, வேண்டுகோள்களுக்கு, முறையீடுகளுக்கு, அரசு அதிகாரிகள் தமிழிலேயே அவர்களுக்கு விடை தரவேண்டுமென்றும்; அப்படி எழுதாத அலுவலர்கள் குறித்துச் செய்தி வந்தால் தக்க நடவடிக்கைக் குறிப்பும் அவர்களுக்கு இப்போது அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. கோப்புகளிலே கூட கூடுமானவரையில் நான், முழுவதும் என்று சொல்ல மாட்டேன், கூடுமானவரையிலே, பெரும்பாலும் தமிழிலேயேதான் இன்றைக்குக் கோப்புகள் அமைச்சர்களுக்கு வருகின்றன. ஒரு சில கோப்புகள், பழைய கோப்புகள், தொடர்ந்து எழுதப்பட வேண்டிய கோப்புகள், அவைகள் வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்திலே வரலாம். கவர்னருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய கோப்புகள் இதுவரையில் தமிழிலே வரவில்லை. ஆங்கிலத்திலே மாத்திரம் வந்தன. இனிமேல் தமிழிலும் வரலாம். ஏனென்றால், இப்போது வந்திருக்கிற கவர்னருக்கு தமிழும் தெரிந்திருக்கிற காரணத்தால் ஆளுநருக்கு அனுப்பக்கூடிய கோப்புகளையும் கூட தமிழிலேயே அனுப்பக் கூடிய அளவிற்கு இந்த அரசு தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-55

கன்னியாகுமரி, நெல்லை-கட்டபொம்மன், காமராசர், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர், மதுரை, கோவை, தர்மபுரி, திருச்சி ஆகிய மாவட்டத் தலைநகரங்களில் ஆட்சி மொழிக் கருத்தரங்கங்கள் நடத்தப்பட்டு, அதிகாரிகளுக்குத் தெளிவான கருத்துரைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாகவும், துறை வாரியாகவும், தனித்தனியாகவும் உள்ள 84 அகராதிகளை மறு ஆய்வு செய்து, அத்தோடு புது கலைச் சொற்களையும் சேர்த்து, புதிய அகராதி விரைவில் வெளியிடப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

வணிகர்கள் தங்கள் வணிக நிறுவனத்தின் பெயர்ப் பலகைகளைத் தமிழில் எழுத வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வணிகர்கள் பெயர்ப் பலகைகளில்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

பயன்படுத்தி 515 சொற்களைக் கொண்ட வணிகச் சொற்பட்டியல் ஒன்று வெளியிடப்பட்டு அது நாடெங்கும் இன்றைக்குப் பரப்பப்பட்டுள்ளது. இவைகள் தமிழுக்காக, தமிழ் ஆட்சி மொழிக்காக இதுவரை ஆற்றியுள்ள பணிகள். இன்னும் ஆற்றவேண்டிய பணிகளை திரு. ஞானசேகரன் குறிப்பிட்டு எழுதுவாரேயானால் அந்தப் பணிகளையும் ஆற்ற இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேச்சை முடிப்பதற்கு முன்பு, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. வி. கே. லட்சுமணன் அவர்கள் தியாகிகள் மானியத்தைச் சற்று அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஓய்வூதியத்தையும் அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய விவாதம் முடிந்து பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில் அல்லது நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்களுடைய கோரிக்கை பரிசீலித்து ஏற்கப்படும் என்ற உறுதியை நான் அவருக்கு வழங்குகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள், செல்வி ஜெயலலிதாவுக்கு உள்ள பாதுகாப்பு பற்றிக் கேட்டார்கள். நேற்றைக்கே நான் சொல்லியிருக்கின்றேன். இன்று சிறு விளக்கம் அளிப்பதாகச் சொன்னேன். அந்த விளக்கத்தை அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் தேர்தலுக்குச் செல்லுகிற நேரத்தில், புதுக்கோட்டை ஆனாலும், அல்லது வேறு பொதுக் கூட்டங்களுக்கு எங்கேயாவது சென்றாலும், அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே பெற்றிருக்கின்ற அந்த அனுமதியின் அடிப்படையில், அவர்கள் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அரசு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்று நேற்றைக்குக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். இந்தப் பாதுகாப்பில் என்.எஸ்.ஜி. பிரிவுக்கு வண்டிகள் தரப்படவில்லை என்று திருநாவுக்கரசு சொன்னார். இப்போது எத்தனை பேர் பாதுகாப்புக்கு என்று சொல்கிறேன்.

‘இசட்’ பிரிவிலே உள்ளவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படக் கூடியது 27 பேர். மாநகரக் காவல் துறை சார்பில் மேலும் 16 பேர், தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக மேலும் 25 பேர், பிரத்யேகமாக அனுப்பி வைக்கப்பட இருக்கிறார்கள். என்.எஸ்.ஜி. பிரிவிலே இருந்து 8 பேர். மொத்தம் 76 பேர். என்.எஸ்.ஜி. பிரிவிலே 40, 50 பேர்கள் இருந்தாலும்கூட, ஒவ்வொரு நாளைக்கும் 8 பேர்தான் ஒதுக்கப்படுவார்கள். அந்த என்.எஸ்.ஜி. பிரிவுக்கு நாங்கள் வாகனங்கள் அளிக்காததற்குக் காரணம், மத்திய அரசு

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இந்த என்.எஸ்.ஜி. பாதுகாப்பை செல்வி ஜெயலலிதாவுக்கு வழங்கியபோது, அவர்கள் வாகனங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று எங்களுக்கு எந்தத் தாக்கீதும் அனுப்பவில்லை. அதுமாத்திரமல்ல. திரு. சுப்பிரமணிய சுவாமி அவர்களுக்கும் 'இசட்' பிரிவுதான். அவருக்கு சி.ஆர்.பி.எப். பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால், திரு. சுப்பிரமணிய சுவாமி அவர்களுக்கு வாகனங்கள் அளிக்கின்ற பொறுப்பை, நான்கைந்தோ, அல்லது ஐந்தாறோ, இந்த வாகனங்கள் அளிக்கின்ற பொறுப்பை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டது. சுப்பிரமணியசுவாமிக்கு ஏற்றுக்கொண்ட அந்தப் பொறுப்பை செல்வி ஜெயலலிதாவுக்கு வாகனங்கள் தருகின்ற பொறுப்பை ஏன் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எனவேதான், அந்தக் கடிதப் போக்குவரத்து, எங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இறுதியாக, இப்போது அவர்கள் தேர்தலுக்கெல்லாம் செல்ல வேண்டும் என்ற காரணம் இருப்பதால், இந்த இலக்கணங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது, சட்டங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று அரசு முடிவு செய்து என்.எஸ்.ஜி.பிரிவினர் 8 பேர் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான வாகனங்களும் அனுப்பி வைக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்த 76 பேர்களிலே கூடுதல் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் ஒருவர், ஆய்வாளர் 3 பேர், உதவி ஆய்வாளர் 5 பேர், தலைமைக் காவலர் 6 பேர், காவலர்கள் 61 பேர். இவர்களுக்கு — 'Z' பிரிவினுக்கு இரண்டு அம்பாசிடர் கார், மாநகரக் காவல் துறை சார்பில் ஒரு ஜீப். தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது பிரத்யேகமாக ஒரு பேருந்தும் அனுப்பி வைக்கப்படும் அந்தக் காவலர்கள் ஏறிச் செல்வதற்காக. என்.எஸ்.ஜி. பிரிவினுக்காக மூன்று கார்கள், ஆக மொத்தம் 7 வண்டிகள் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. இந்த 'இசட்' பிரிவுக்காக உள்ள முறையில் கடுகளவும், அணுகளவும் பிசகாமல் பாதுகாப்பு இந்த அரசின் சார்பில் அளிக்கப்படுகின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 2-00

அதேநேரத்தில் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சில பேர் இங்கே பேசும்போது ஊழல் பேர்வழிகள் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள், தொடர்ந்து எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றீர்கள். அரசு, ஊழல் நடவடிக்கை புரிந்தவர்கள்மீது நீதி மன்றத்தின் சார்பாக, சட்டத்தின் சார்பாக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்து வருகின்றது. நான் அதை விரிவாக இங்கே பேச விரும்பாததற்குக் காரணம், அதிலேயே நம்முடைய

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 சனவரி 30]

பொழுதைக் கழித்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள், மக்கள் பிரச்சினைகள் இவற்றிற்காக நாம் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். அது ஏதோ ஒரு சைடு. இவைகளையெல்லாம் கெடுக்க வருகின்ற, நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் பாழ்படுத்தி வருகின்ற சில செயல்களைத் தடுக்க வேண்டும் ; நடந்த செயல்களைத் தடுப்பதன் மூலம், அதைத் தண்டிப்பதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் இந்த அரசின் சார்பிலும் அத்தகைய தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அந்த முறையிலேதான் இப்போது நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், வராதா என்று கேட்டால், வரட்டும் என்ற அந்த எண்ணத்தோடுதான் நாங்களும் இன்று நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றோம். தாராளமாக அதைச் சந்திக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஏனென்றால் அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம், எந்தக் குற்றமும் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்வது என்கின்ற சத்தியம் செய்துவிட்டுதான் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலே நான் அமர்ந்து இருக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டி மூலி) அப்படி குற்றம் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அது த.மு.க.-வாக இருந்தாலும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை நிச்சயமாக எடுக்கப்படும். நான் சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்லவிரும்புகிறேன். யாராக இருந்தாலும், என் மகனாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் நிச்சயமாக ஊழல் புரிந்தால் அவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை உண்டு என்பதைத் தெரிவித்து இந்த அரசு அந்த நல்ல வழியிலே நடைபோட அனைவரும் ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டு, கவர்னர் உரையிலே கொடுத்துள்ள திருத்தங்கள் அல்லது பிரேரணைகளை திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, உரையாற்றிய நண்பர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் அமைகின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.....

திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்: தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மணி இரண்டு ஆகிறது. நீங்கள் உட்காருங்கள். திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கழகப் பொதுச் செயலாளர் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டபோது, அதையொட்டி அ.தி.மு.க. தொண்டர்களும் சில பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அப்போது பஸ் எரிப், அல்லது பஸ்

1997 சனவரி 30] [திரு. எஸ் திருநாவுக்கரசு]

மறியல் - இதிலே நடந்த சம்பவங்களையொட்டி கைது செய்யப்பட்டார்கள். முதல் குற்றவாளிகள்கூட, அதற்கு முன்னாலே பல குற்றங்கள் இருந்தாலும் கூட பரவாயில்லை, இதை மட்டும் வைத்து அந்த முதல் குற்றவாளிகள் சில பேர் மீது பல இடங்களில் குண்டர்கள் தடுப்புச் சட்டத்திலே அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாக சொல்லப்படுகிறது, நாங்களும் கேள்விப்படுகிறோம். கிரிமினல் கேஸ் என்பது வேறு. அதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு குண்டர்கள் தடுப்புச் சட்டத்திலே அவர்களைக் கைது செய்ய சில இடங்களில், மாவட்டங்களிலே காவல் துறை அதிகாரிகள் முயற்சிப்பதாக நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். கேஸ் போடுகிறார்கள். கிரிமினல் கேஸ் போடுகிறார்கள். அதை சந்திக்கிறோம். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி யாரையும் குண்டர்கள் சட்டத்திலே தேவையில்லாமல் போடுகிற நிலைமை இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கூற்றை ஆராய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. சுப்பராயன்....

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் உங்களைக் கூப்பிடவில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள். திரு. கே. சுப்பராயன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசிடமிருந்து நான் பெற விரும்புகிற விளக்கம்—முன்னரே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையிலே அறிவித்தபடி மாதவரம் பால் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு, அநீதி இழைக்கப்பட்ட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சர்வீஸ் தொடர்ச்சியோடு பணியில் அமர்த்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா என்பதை தெரிந்து கொள்வதோடு, நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன், உண்மையிலேயே தனியார் துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அரசியல் சட்டப்படியான உரிமைகளை நிலை நிறுத்துவதற்கு முயலுகின்ற குற்றத்திற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, 506 என்கிற பெயரில் வரமுடியாத செக்ஷனில் தொழிலாளர்கள் வழக்குக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெறுவதோடு அவர்கள் மீண்டும் பணியில் அமர்வதற்கான முயற்சியையும் மேற்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1997 சனவரி 30]

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் பலர் பேசியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நான் பதில் சொல்லவில்லை. திரு. சுப்பராயனுக்குத்தான் மூன்று முறை அவருடைய பெயரைச் சொல்லி பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். இருந்தாலும் மீண்டும் தன்னுடைய பெயரைப் பதிவு செய்ய விரும்புகிறார். நான் அவர் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுவேன் என்று பதில் சொல்ல இயலாவிட்டாலும்கூட, இதயத்திலே பதிய வைத்துக் கொள்கிறேன். நிதித்துறை மானியம் இங்கே வரும்போது அதைப்பற்றிக் கூறுகிறேன் என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி.

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: தலைவர் அவர்களே, சுந்தரலிங்கனார் போக்குவரத்துக் கழகத்தினுடைய பயணச்சீட்டுகள் எல்லாம் எரிக்கப்பட்டதாக மக்கள் மத்தியிலே, தென் மாவட்டங்களிலே ஒரு பீதி இருக்கிறது. அதற்கு என தேதியை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். இருந்தாலும், ஏற்கெனவே அது அரசு பதிவிலே வந்திருக்கிறது. அதற்கான நாளை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 2-05

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆட்சியிலே—ஏதோ தி.மு.க. ஆட்சியிலே சுந்தரலிங்கத்தை மறந்து விட்டோம் என்பதைப் போல ஒரு பாவனை செய்து, பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலே கட்டபொம்மன் கோட்டையில் எல்லாத் தோரண வாயிலும் இருக்கிறது; சுந்தரலிங்கத்தின் பெயரால் தோரண வாயில் இல்லை என்ற ஒரு அவதூறைச் சொல்லி, — அப்படி ஒரு தோரண வாயில் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது, அதற்குப் பிறகு சுந்தரலிங்கம் போக்குவரத்துக் கழகம் அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். சுந்தரலிங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், கட்டபொம்மனுடைய தளநாயகர்களில் ஒருவராக அவரும் விளங்கினார். இது கதையிலே கூறப்பட்டு இருக்கின்ற செய்தி. நான் எழுதிய பாயும் புலி பண்டாரக வன்னியன் என்கின்ற புதினத்திலேகூட முதல் அத்தியாயமே, சுந்தரலிங்கத்தைப்பற்றித்தான் எழுதி இருக்கிறேன். அவர் இலங்கைக்குச் சென்றாரோ இல்லையோ, எனக்குத் தெரியாது. இலங்கைக்குத் தூதராக அவர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாகவே சுந்தரலிங்கத்தைப்பற்றி நான் எழுதி இருக்கிறேன். எனவே, சுந்தரலிங்கத்தையோ, சுந்தரலிங்கம் போன்றவர்களையோ

1997 சனவரி 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அலட்சியப்படுத்துகின்ற மனோபாவம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. அவர்கள் சொன்ன கருத்தை—பேருந்துக்கு, போக்குவரத்துக் கழகத்துக்குப் பெயர் வைக்கின்ற அந்தக் கருத்தை—கடந்த காலத்திலே என்ன நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை எடுத்துப் பார்த்து பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், தமிழ் ஆட்சிமொழி ஆகிட என்னென்ன எல்லாம் செய்யப்பட்டன என்பதை விவரித்தார்கள். ஆனால், சென்ற ஆளுநர் உரையில் 6-வது பத்தியில், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழிகளில் ஒன்று ஆக்கிட மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இங்கே சொல்லப்பட்டு இருந்தது; மத்தியிலே நம்முடைய தமிழை ஆட்சி மொழிகளில் ஒன்று ஆக்கிட இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது? காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருக்கிற ஐக்கிய முன்னணியில் தாங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்.

திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு ஒன்றும் நான் முதலமைச்சரிடம் பதில் கேட்கவில்லை. அதாவது 2 லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. அந்த நேரத்திலேதான் காமராசர் இருக்கும்போது குந்தா மின்திட்டம், நெய்வேலி நிலக்கரி மின்திட்டம், பெரியாறு திட்டம், சமயநல்லூர் மின்திட்டம் எல்லாம் போட்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி பண்ணி வைத்துவிட்ட பிறகு, காங்கிரஸ் தோல்வி அடைந்தது. அதன் பிறகு, இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் இங்கு அமைச்சராக வந்து அதை நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. திருத்தங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி. கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

[1997 சனவரி 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பி. வெங்கடசாமி, உங்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா?

திரு. பி. வெங்கடசாமி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருத்தம் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகின்றது.

திரு. ஆர். சொக்கர்: ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எழுப்புவது எதிலே வருகிறது?

திரு. ஆர். சொக்கர்: அவையிலே தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன, அவையிலேதானா? (குறுக்கீடு) சரி, திரு. சொக்கர்.

திரு. ஆர். சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாய்ப்புக்கு நன்றி. இது அனைத்து உறுப்பினர்களுடைய விருப்பமாகவும், அனைத்துக் கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுடைய ஏகமனதான விருப்பமாகவும் இருக்கிற காரணத்தினால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து, செய்யக்கூடிய கோரிக்கை என்ன ஆயிற்று என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-10

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு கோடி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். மொத்தம் 39 பேர்தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்; 39 கோடியோடு முடிந்து விடுகிறது. நாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 50 லட்சம் கொடுப்பது என்றால் 117 கோடி ரூபாய் தேவை. 50 லட்சம் கொடுத்தால்கூட 117 கோடி ஆகிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கிற ஒரு கோடியை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பகிர்ந்துகொள்ளலாம். அது ஒரு வகை இருக்கிறது. அல்லது, 50 லட்சத்துக்குப் பதிலாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இன்னும் குறைத்து, 25 லட்சம் என்று ஒதுக்கலாமா என்பதை யோசித்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), அதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்பதை அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே கலந்து பேசி, அதிகாரிகளையும் சரி செய்து அறிவிக்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)